

Številka: 018-155/2025-21

Datum: 12. 5. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Andraža Žvana kot predsednika senata ter Sama Črveka in Aleksandra Petrovčiča kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Dokumentarni sistem, e-hramba in notranja pravila*« in na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj Logitus Informacijski sistemi, d. o. o., Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), ki ga zastopa Odvetniška družba Lemut Strle, o. p., d. o. o., Ljubljana (v nadaljevanju: pooblaščenec), zoper ravnanje naročnika Splošna bolnišnica dr. Franca Derganca Nova Gorica, Šempeter pri Gorici (v nadaljevanju: naročnik), 12. 5. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi tako, da se:
  - naročniku naloži, da v zvezi z določitvijo 7.000 ur (za sklop št. 1) in 1.000 ur (za sklop št. 2), ki se nanašata na postavki »*Dodatne storitve, opisane v Tehničnih specifikacijah*«, zagotovi zakonsko skladen obseg informacij,
  - razveljavi:
    - glede sklopa št. 1: točka 3.3.1 poglavja »*Tehnične specifikacije*«,
    - glede sklopa št. 2: pogoj iz točke 8.3.6 poglavja »*Navodila ponudnikom*« v delu, ki se nanaša na zahtevo, da je gospodarski subjekt certificiran pri Arhivu Republike Slovenije tudi za zagotavljanje varnih prostorov,
    - glede sklopa št. 2: pogoj iz točke 8.3.7 poglavja »*Navodila ponudnikom*« v delu, ki se nanaša na število kadrov v razponu nad pet do 10.

V preostalem delu se zahtevke za revizijo zavrne.

2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške v višini 2.740,48 eurov v 15 dneh po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva se zavrne.

Obrazložitev:

Vlagatelj je v postopku oddaje javnega naročila:

- objava obvestila o naročilu 10. 9. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN007089/2025-EUe16/01, in 10. 9. 2025 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 589691-2025,
- objava obvestila o naročilu – popravek 30. 9. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN007089/2025-EUe16/01-P01, in 30. 9. 2025 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 637219-2025) (v nadaljevanju: obvestilo o naročilu – popravek 1),
- objava obvestila o naročilu – popravek 1. 10. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN007089/2025-EUe16/01-P02, in 1. 10. 2025 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 642012-2025) (v nadaljevanju: obvestilo o naročilu – popravek 2),
- objava obvestila o naročilu – popravek 13. 10. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN007089/2025-EUe16/01-P03, in 13. 10. 2025 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 670506-2025) (v nadaljevanju: obvestilo o naročilu – popravek 3),
- objava obvestila o naročilu – popravek 29. 10. 2025 na portalu javnih naročil, pod št. objave JN007089/2025-EUe16/01-P04, in 29. 10. 2025 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, pod št. objave 715207-2025) (v nadaljevanju: obvestilo o naročilu – popravek 4),

ki ga naročnik vodi po odprtem postopku (točka B.1 obvestila o javnem naročilu – popravek 4), predmet javnega naročila pa je razdelil na dva sklopa (točka B.1 obvestila o javnem naročilu), 11. 11. 2025 ob 8.58 na portalu eRevizija, kar je pred potekom roka za predložitev ponudb, kot ga je naročnik določil (11. 11. 2025 do 9. ure; točka B.6 obvestila o javnem naročilu – popravek 4), vložil zahtevek za revizijo z dne 11. 11. 2025, in predlagal razveljavitev postopka oddaje javnega naročila oziroma »*podredno*« *posameznih zahtev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (tj. vsebino iz poglavja 3.3 iz tehničnih specifikacij ter posameznih zahtev iz 1., 3., 6. in 7. točke iz poglavja 8.3 navodil ponudnikom), hkrati pa je zahteval povračilo stroškov. Vlagatelj je uveljavljal, da je naročnik določil posamezne zahteve iz tehničnih specifikacij (oba sklopa), pa tudi pogoje za priznanje sposobnosti, ki se nanašajo na reference (sklop št. 1), razpolaganje s certifikatom ISO 27001 ali enakovrednim (sklop št. 1), kadre (sklop št. 2) in izvedbo spremljevalnih storitev (sklop št. 2) v nasprotju z Zakonom o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3).*

Naročnik je s sklepom št. 260-11/2025-121 z dne 25. 11. 2025, ki ga je vložil 25. 11. 2025 na portalu eRevizija, zahtevek za revizijo in zahtevo za povrnitev stroškov zavrnil.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 28. 11. 2025, ki jo je vložil 28. 11. 2025 na portalu eRevizija, opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo in pojasnil, zakaj se z njimi ne strinja. Vlagatelj je priglasil povrnitev nadaljnjih stroškov.

Naročnik je 2. 12. 2025 prek portala eRevizija Državni revizijski komisiji posredoval zahtevek za revizijo in dokumentacijo.

Naročnik se je z vlogo št. 260-11/2025-127 z dne 4. 12. 2025, ki jo je vložil 4. 12. 2025 na portalu eRevizija, opredelil do vlagateljeve vloge z dne 28. 11. 2025.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 9. 12. 2025, ki jo je vložil 9. 12. 2025 na portalu eRevizija, opredelil do navedb naročnika v vlogi št. 260-11/2025-127 z dne 4. 12. 2025. Vlagatelj je priglasil povrnitev nadaljnjih stroškov.

Naročnik se je z vlogo št. 260-11/2025-131 z dne 10. 12. 2025, ki jo je vložil 10. 12. 2025 na portalu eRevizija, opredelil do vlagateljeve vloge z dne 9. 12. 2025.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 15. 12. 2025, ki jo je vložil 15. 12. 2025 na portalu eRevizija, opredelil do navedb naročnika v vlogi št. 260-11/2025-131 z dne 10. 12. 2025.

Državna revizijska komisija je z dopisom št. 018-155/2025-10 z dne 29. 1. 2025 pozvala Arhiv Republike Slovenije, da odgovori na tri vprašanja.

Arhiv Republike Slovenije je odgovoril z dopisom št. 6250-5/2026-3341-5 z dne 2. 2. 2026.

Državna revizijska komisija je z dopisom št. 018-155/2025-14 z dne 4. 2. 2026, ki ga je vložila 4. 2. 2026 na portal eRevizija, seznanila vlagatelja in naročnika z odgovori, ki jih je podal Arhiv Republike Slovenije, in jima omogočila, da se o njih izjavita, kar sta storila naročnik z dopisom št. 260-11/2025-137 z dne 9. 2. 2026, ki ga je vložil 9. 2. 2026 na portal eRevizija in je poleg Državne revizijske komisije seznanil tudi vlagatelja, in vlagatelj z dopisom z dne 9. 2. 2026, ki ga je vložil 9. 2. 2026 na portal eRevizija. Vlagatelj se je izjavil tudi o navedbah naročnika iz dopisa št. 260-11/2025-137 z dne 9. 2. 2026, poleg tega pa je uveljavljal vračilo stroškov zaradi vložitve vloge z dne 9. 2. 2026.

Po pregledu posredovane dokumentacije in odgovorov Arhiva Republike Slovenije iz dopisa št. 6250-5/2026-3341-5 z dne 2. 2. 2026 ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija na podlagi razlogov, navedenih v nadaljevanju, odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

Vlagatelj je vložil zahtevek za revizijo še pred potekom roka za oddajo ponudb, torej v razpisni fazi, in uveljavljal, da je naročnik posamezne zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil v nasprotju z ZJN-3, s čimer se naročnik ni strinjal. Naročnik je tudi navedel, da za obravnavo nekaterih kršitev niso izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN, ker na te kršitve ni bil opozorjen prek portala javnih naročil.

Skladno s tretjim odstavkom 16. člena ZPVPJN se v predrevizijskem in revizijskem postopku ne presojuje očitane kršitve, ki se nanašajo, med drugim, na vsebino objave in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, če bi lahko vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil naročnika opozoril na očitano kršitev, pa te možnosti ni uporabil, pri čemer se šteje, da bi vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil lahko opozoril na očitano kršitev, če je bilo v postopku javnega naročanja na portalu javnih naročil objavljeno obvestilo o naročilu, na podlagi katerega ponudniki ponudbe. Kot je razvidno iz te pravne podlage, ta ureja opozorilo naročniku in odsotnost tega opozorila v okoliščinah, kot jih določa ta pravna podlaga, preprečuje tako naročniku kot Državni revizijski komisiji (vsebinsko, meritorno) obravnavo kršitev. V zadevi sicer ni sporno, da je naročnik prek portala eRevizija prejemal vprašanja gospodarskih subjektov, na katera je odgovarjal na portalu javnih naročil in ta so postala del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (tretja poved iz prvega odstavka 67. člena ZJN-3). Ker iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN ne izhaja, kako mora biti oblikovano opozorilo, je Državna revizijska komisija, tako kot v dosedanji praksi, upoštevala, ali je s portala javnih naročil bodisi neposredno bodisi posredno glede na zastavljeno vprašanje izhajalo opozorilo naročniku na kršitve, ki jih je vlagatelj uveljavljal v zahtevku za revizijo, kar bo upoštevala pri obravnavi posameznih delov zahtevka za revizijo, ki se nanašajo na zatrjevane naročnikove kršitve ZJN-3.

Vlagatelj je najprej uveljavljal, da je naročnik v sklopih št. 1 in 2 neskladno določil tehnične specifikacije, saj si je naročnik pridržal pravico, da lahko v okviru nadgradnje in dopolnilnih storitev definira in naroči nove funkcionalnosti, po katerih se bo pokazala potreba zaradi razvoja stroke, optimizacije poslovanja, varnosti, zanesljivosti in razpoložljivosti obratovanja in tehnologije, katerih naročnik v tem trenutku ne more predvideti, pri čemer je naročnik podal za oba sklopa splošne opise storitev dopolnilnega vzdrževanja, ki niso del rednega vzdrževanja, in dejansko

predstavljajo dodatna dela na zahtevo naročnika, ki jih naročnik naroči posebej na osnovi ponudnikove pisne ponudbe, ki vsebuje oceno napora za izvedbo del, obračunanih kot ure strokovnjakov. Vlagatelj je nadaljeval, da predmet v sklopu št. 1 vsebuje postavko, ki zajema 7.000 ur izvedbe, v sklopu št. 2 pa zajema postavko, ki zajema 1.000 ur, pri čemer naročnik za pretežni del ni določil tehničnih specifikacij za izvedbo posameznih storitev oziroma nalog, niti obsega in zahtevnosti izvedbe posameznih storitev oziroma aktivnosti, pa niti rokov, kar pomeni, da je naročnik oblikoval splošno, nedefinirano oziroma ohlapno javno naročilo, ki ne vsebuje nobenega objektivnega elementa, na podlagi katerega bi lahko oddal ponudbo, za katero bi bilo zagotovljeno, da je objektivno primerljiva z drugimi ponodbami. Vlagatelj je tudi navedel, da bi moral naročnik izvesti GAP analizo sam oziroma v ločenem postopku oddaje javnega naročila, sedaj pa je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila pripravljena tako, da bo GAP analizo pripravil izbrani ponudnik, ki bo dejansko oblikoval predmet javnega naročila.

Naročnik je zavrnil vlagateljeve navedbe, pri čemer je navedel, da:

- je v poglavju o tehničnih specifikacijah podrobno navedel, kaj obsegajo nadgradnja sistema in dopolnilne storitve, določil pa je tudi, da se ure strokovnjakov nanašajo tudi na dodatna izobraževanja uporabnikov, ki jih je podrobneje opredelil v točki 3.2.10.2. poglavja tehničnih specifikacij,
- bo ponudnik za prilagojena izobraževanja predhodno pripravil ponudbo v urah strokovnjakov, ki jo bo naročnik pred pričetkom izobraževanja potrdil, zato mora biti ponudba izobraževanja določena glede na obseg storitve in potrebne aktivnosti za samo izvedbo,
- je na portalu javnih naročil podrobno pojasnil razloge za vključitev teh dodatnih storitev v obseg predmeta javnega naročila – na evropskem in nacionalnem nivoju poteka veliko število projektov digitalizacije in sprememb zakonodajnih zahtev in regulativ z različnimi zahtevami, kar od naročnika predvideva ažurno menjavo oziroma prilagajanje različnih zastaranih sistemov, na kar kot naročnik nima vpliva, zato je treba predvideti okvir za nepredvidljive potrebe, ki se lahko pojavijo tako v zdravstvenem kot poslovnem delu naročnikovih procesov,
- naročnikov ustanovitelj, tj. Ministrstvo za zdravje, od njega predvideva različne izpise in poročila, ki so lahko vsakič drugačni in za katere se vedno pogosteje zahteva, da so v originalni in nespremenjeni obliki, za kar bo kot naročnik rabil pomoč in spremembe različnih kontrolnih izpisov iz sistema,
- mora velik del prilagoditev, zlasti glede poslovnih poročil in organizacijskih zahtev, financirati sam,
- je kot naročnik eden od javnih zdravstvenih zavodov z najboljšim ekonomskim izkazom poslovanja za leto 2024 zaradi korenitih organizacijskih sprememb in optimizacij, ki jih izvaja v upanju na še boljše rezultate, zlasti ob vseh regulatornih spremembah,
- predvideva nadaljnjo optimizacijo svojega poslovanja in bo lahko večkrat zahteval korekcije v konfiguracijah sistema, da bo lahko še dodatno optimiziral svoje delo glede na rezultate digitalizacije in uvedbe novih sistemov, vključno z dokumentnim sistemom, e-arhivom in notranjimi pravili,
- se je z večjim številom ur želel zavarovati, da bi v primeru potreb po prilagoditvah sistemov za zakonodajno ustreznost oziroma ob menjavi drugih sistemov, ki jih bo imel integrirane, lahko ponovno integriral, spremenil integracijo oziroma zamenjal sistem, ki bi ga potem moral ponovno integrirati,
- je dodatne ure predvidel za obdobje trajanja pogodbe, ki je smiselno vezano na pričakovano življenjsko dobo sistema investicije (najmanj 7 let),
- bi pogostejša menjava sistemov v krajšem obdobju bistveno povišala stroške in obremenila njegove kadre, sistem pa se najverjetneje ne bi amortiziral,
- so ure pogodbeno opredeljene, njihov namen pa je tudi jasno določen, pri čemer je zakonito predvidel obliko obvladovanja tveganj v primeru nepredvidenih zahtev,
- mora upoštevati pravila o določanju ocenjene vrednosti iz 24. člena ZJN-3,

- je število dodatnih ur pojasnil na portalu javnih naročil, pri čemer je število dodatnih ur predvideno izključno kot maksimalna rezervacija za morebitne nepredvidene potrebe (npr. podpora ali nadgradnja), dejanska poraba ur pa bo izvedena le v primeru resnične potrebe, s čimer se zagotavlja transparentnost, fleksibilnost in primerljivost ponudb,
- je jasno in podrobno določil vsebino in obseg ter je tudi pojasnil razloge za vključitev dodatnih storitev v obseg predmeta javnega naročila, pri čemer sta iz poglavja tehničnih specifikacij jasno razvidni tako narava kot tudi vsebina dela, vlagatelj pa kot strokovnjak za predmet javnega naročanja lahko s temi podrobnimi opisi brez težave razbere tudi zahtevnost nalog dodatnih storitev oziroma bi to moral brez težav razbrati,
- informacija, koliko ur bodo zahtevale posamezne dodatne storitve, ni relevantna za pripravo ponudbe, saj se bodo dodatne storitve obračunavale po enoti mere, ki je v tem primeru ura,
- so neutemeljene vlagateljeve navedbe, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ne omogoča primerljivosti ponudb,
- je vsebina, vključno z zahtevnostjo dodatnih storitev, razvidna iz poglavja tehničnih specifikacij (točke 3.2.10.1, 3.2.10.2 in 4.2.9.1), pogoji za ugotavljanje sposobnosti pa v točki 8.3 poglavja z navodili ponudnikom za pripravo ponudbe,
- če ponudnik zagotovi takšne kadre, kot so zahtevani, to ni špekulacija, temveč izpolnitev naročnikovih pogojev in pričakovanj,
- če ponudnik brez osnove v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zagotovi bolj usposobljene kadre, ravna tako na lastno tveganje nekonkurenčnosti,
- izbrani ponudnik ne bo enostransko določal količine ur, ki se bodo porabile za posamezno dodatno storitev, temveč bo izbrani ponudnik tako količino ur le ocenil in ponudil, naročnik pa se bo odločil, ali jo sprejme,
- se obračuna ura za vsakega delavca izvajalca,
- je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila jasna in morebitna nejasnost, ki izvira iz ponudnikovega subjektivnega dojemanja, ne more biti relevantna,
- nima nasprotujočih si navedb, saj je v obrazcu ponudbenega predračuna in 3. členu osnutka pogodbe, pa tudi v odgovorih, objavljenih na portalu javnih naročil, pojasnil, da se dodatne storitve, opisane v poglavju tehničnih specifikacij, obračunava po dejanski porabi, v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila pa je naveden maksimalni predvideni obseg naročanja dodatnih storitev (zgornja omejitve),
- vlagatelj z navedbami o neekonomičnosti in upravičenosti izvedbe sprememb, prilagoditve ali nove integracije uveljavlja kršitev načela iz 4. člena ZJN-3, ki je namenjeno varstvu javnega interesa, vlagatelj pa se na njegovo kršitev ne more uspešno sklicevati, saj ni eden izmed zagovornikov javnega interesa iz drugega odstavka 6. člena ZPVPJN, sicer pa bo naročnik ravnal tako, kot bo glede na okoliščine vsakokratnega konkretnega primera oziroma situacije najbolj gospodarno,
- je v zvezi z vlagateljevimi navedbami o primerljivosti ponudbenih cen treba upoštevati, da je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil število kadrov, s katerimi mora razpolagati ponudnik (za sklop št. 1 najmanj osem kadrov, za sklop št. 2 pa najmanj 5 kadrov), pri čemer mora imeti ponudnik ves čas veljavnosti pogodbe zagotovljeno in na razpolago to število kadrov, kar neposredno odgovarja na vprašanje razpoložljivosti, kar enako odgovarja na vprašanje roka izvedbe, saj krajši rok izvedbe pomeni eventualno le, da bo moralo več izmed teh kadrov delati istočasno,
- bo ponudnik tudi količino projektne vodenja obračunal po urah projektne vodenja, tako kot vse druge količine, zato vnaprej teh količin ne potrebuje,
- glede na edino postavko, ki se bo izvajala izven rednega delovnega časa (tj. podpora uporabnikom izven delovnega časa), ta okoliščina ne predstavlja tolikšnega cenovnega odklona, da ponudnik ne bi mogel oblikovati enotne cene delovne ure,
- noben od gospodarskih subjektov na portalu javnih naročil ni spraševal po teh informacijah, zato mu zdaj vlagatelj neutemeljeno očita, da informacij o tem ne bi podal,

- ker »glede količine, razpoložljivosti, roka izvedbe, dela izven delovnega časa, količine projektnega vodenja itd.« ni prejel nobenega vprašanja, je treba upoštevati tretji odstavek 16. člena ZPVPJN, zato mu vlagatelj ne more očitati domnevnih nejasnosti v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ali pomanjkljivih informacij,
- enako velja za glede predvidene razporeditve maksimalnega obsega ur po posameznih letih vzdrževanja, saj tudi glede tega noben od gospodarskih subjektov ni zastavil vprašanja prek portala javnih naročil,
- so neutemeljene navedbe o ohlapnosti zahteve glede analize GAP in priprave notranjih pravil, da ni mogoče oceniti potrebnega dela, saj je v točki 3.3.1 poglavja tehničnih specifikacij določil, da povprašuje tudi za tem predmetom, navedel je, kaj mora vsebovati izvedba analize in kaj je rezultat te analize, v točki 3.3.2 poglavja tehničnih specifikacij pa je določil, kaj zajema priprava notranjih pravil,
- je namen analize GAP v neodvisnem pregledu in oceni dejanskega stanja pri naročniku v celoti, tako z vidika organizacije procesov kot skladnosti z zakonodajo in notranjimi akti, pri čemer analiza ni vezana na predhodno samooceno naročnika, temveč predstavlja objektivni instrument za načrtovanje potrebnih ukrepov,
- so v sklopu obsega in ciljev projekta predvidene aktivnosti, kot izhaja iz tehničnih specifikacij, ena od ključnih aktivnosti pa je izvedba analize GAP, s katero se na neodvisen način preverja in ocenjuje celovita interna naročnikova ureditev glede vodenja, upravljanja in hrambe dokumentarnega gradiva ter izvajanja notranjih pravil in varnostnih politik,
- je bistvo analize GAP, da ponudnik na podlagi naročnikovega dejanskega stanja identificira odstopanja od zakonskih zahtev in dobrih praks ter oblikuje priporočila za izboljšave, tako da se od izvajalca pričakuje, da bo samostojno ugotovil, kakšna notranja pravila so sprejeta, kako je urejeno knjiženje in evidentiranje dokumentarnega gradiva ter katere rešitve so potrebne za doseg skladnosti,
- bo izbranemu ponudniku poslal v obravnavo vse obstoječe relevantne dokumente,
- ocena obsega dela za analizo GAP zato ne more temeljiti na samopredstavitvi naročnika, temveč na strokovni in neodvisni presoji izvajalca,
- je namen analize GAP v tem, da neodvisni izvajalec preveri in oceni naročnikovo dejansko stanje, vključno z izpolnjevanjem zahtev upravne zakonodaje ter notranjih aktov, popisom poslovnih procesov in njihovo povezavo z zajemom in e-hrambo,
- ni podal podrobnega opisa obstoječega stanja niti ocene potrebnih ur, saj bi to izničilo bistvo same analize GAP, ki mora biti izvedena neodvisno in po strokovni metodologiji izvajalca, zato se od gospodarskih subjektov pričakuje, da glede na zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in lastne izkušnje sami ocenijo obseg zahtevanih aktivnosti ter to vključijo v ponudbe,
- bo izbranemu ponudniku po podpisu pogodbe omogočil vpogled v obstoječe dokumente in prakse, da bo analiza izvedena celovito,
- je nelogična vlagateljeva navedba, da bi moral kot naročnik sam izdelati analizo GAP, saj če naj bi analiza GAP predstavljala ustrezen ločen predmet javnega naročila, potem ni logično, zakaj ne bi mogla biti predmet tega postopka javnega naročila,
- je naročnik, kar je tudi navedla Državna revizijska komisija v zadevi št. 018-052/2022, pri oblikovanju tehničnih specifikacij načeloma samostojen in jih določi ob upoštevanju lastnih potreb in pričakovanj glede na predmet javnega naročila, pri čemer mora upoštevati pravila, ki jih določa 68. člen ZJN-3,
- je oblikovanje potreb naročnika že po naravi stvari vezano na odgovornost za pravilno in zakonito izvajanje naročnikove dejavnosti in kot tako sodi v domeno naročnikovih poslovnih odločitev, z identifikacijo in opredeljevanjem potreb pa prevzame odgovornost za svoje poslovanje oziroma izvrševanje nalog, zaradi katerih je ustanovljen (prim. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-123/2017, 018-043/2018, 018-020/2020),
- ga zavezujejo načela, ki jih določajo 5., 7. in 8. člen ZJN-3, pa tudi pravilo iz četrtega odstavka 68. člena ZJN-3, ki pa določajo, kako naj naročnik nabavi blago oziroma naroči storitve, ne

- določajo pa, katero blago sme nabaviti oziroma katere storitve sme naročiti, kot tudi ne katere konkretne lastnosti morajo imeti blago oziroma storitve, ki jih naroča, pri čemer je avtonomija naročnika pri oblikovanju tehničnih specifikacij omejena le s tem, da ne sme postavljati zahtev, ki niso objektivno opravičljive in bi lahko določenim ponudnikom dajale bodisi dajale neupravičeno prednost bodisi bi jim neupravičeno onemogočale udeležbo v postopku javnega naročanja (vlagatelj se sklicuje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. »018-222/2021«, kar je številka, ki ne obstaja; opomba Državne revizijske komisije),
- je Državna revizijska komisija tudi opozorila, da načela zagotavljanja konkurence med ponudniki ni mogoče razlagati v smislu zahteve po vzpostavitvi konkurenčnosti tudi na tistih področjih oziroma v tistih primerih, ko te iz upravičenih razlogov ni mogoče doseči, prav tako pa načela enakopravnosti ni mogoče razumeti kot absolutne kategorije, kar končno pomeni, da so naročniki v postopkih oddaje javnih naročil upravičeni postavljati zahteve, ki imajo za posledico razlikovanje ponudnikov, in sicer iz razlogov, ki so neposredno povezani s predmetom javnega naročila in so objektivno opravičljivi,
  - je presodil, da potrebuje analizo GAP, če pa se vlagatelj ne ukvarja z izdelavo analize GAP in ne zna iz podanih informacij razbrati, kakšne aktivnosti bo treba izvesti v zvezi s predmetom javnega naročila, ni v primerjavi z drugimi gospodarski subjekti v slabšem položaju zaradi naročnikovih ravnanj, temveč zaradi pomanjkanja lastnega znanja,
  - ne more biti relevantna nejasnost, ki izvira izključno iz subjektivnega dojetja nekega gospodarskega subjekta,
  - Državna revizijska komisija odloča le o zakonitosti naročnikovega ravnanja, ne pa primernosti njegovega ravnanja,
  - so neutemeljene vlagateljeve navedbe, da bo izbrani ponudnik lahko zainteresiran, da za ponujeno ceno izvede čim manjši obseg storitev v okviru analize in implementacije obstoječega ponujenega sistema, saj morata biti skladno s tehničnimi specifikacijami rezultat izvedene analize med drugim tudi samoocena po točkah PETZ s predlogom razdelitve aktivnosti in ocena obstoječih informacijskih sistemov (z vidika skladnosti z Zakonom o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (Uradni list RS, št. 30/2006 s sprem.; v nadaljevanju: ZVDAGA)), zato izbrani ponudnik ne bo mogel izvesti analize na način, da ne bi upošteval veljavnih predpisov in torej naročnikov sistem po izpolnitvi javnega naročila ne bo mogel biti neskladen z veljavno zakonodajo,
  - ni utemeljena niti navedba, da bo predmet javnega naročila dejansko oblikoval sam izbrani ponudnik, kar je mogoče potrditi z vpogledom v obsežne in podrobne tehnične specifikacije, ki jih je kot naročnik pripravil skladno s petim odstavkom 68. člena ZJN-3,
  - je naročnik v zvezi s trditvami, da lahko samo ugiba, kakšne neskladnosti poslovanja z zahtevami ZVDAGA bodo ugotovljene na podlagi analize GAP, kakšne ukrepe bo potrebno izvesti za njihovo odpravo oziroma kako bo sploh mogoče implementirati ponujeni sistem, v odgovorih, objavljenih na portalu javnih naročil, jasno navedel, naj ponudniki pri pripravi ponudbe naročnika obravnavajo, kot da se vzpostavitve DMS/e-delovodnika in e-arhiva poslovne dokumentacije loteva prvič,
  - je tudi glede sestankov na portalu javnih naročil podal korekten odgovor, saj ne želi posegati v delovno metodologijo izbranega ponudnika, saj sta mu kot naročniku pomembna vsebina in rezultat, ki sta v tehničnih specifikacijah jasno opredeljena, neprimerno pa bi bilo, da bi kot naročnik gospodarskemu subjektu predpisoval število sestankov, saj različni gospodarski subjekti svoje delo organizirajo na različne načine,
  - izvedba javnega naročila ustrezno s tehničnimi specifikacijami z manjšim številom sestankov pomeni, da bi vlagatelj, če bi predvidel večje število sestankov na sedežu naročnika za dosego enakega rezultata, opravljal storitev manj učinkovito, zaradi česar bi bil manj konkurenčen le zaradi razlogov na svoji strani,
  - vlagatelj očitno zna pripraviti analizo GAP ter oceniti količino dela za pripravo konkurenčne ponudbe, kar potrjuje sam na str. 16 in 17 zahtevka za revizijo, kjer se je aktivno lotil elementov priprave analize GAP v zvezi z naročnikovim elektronskim poslovanjem,

- povprašuje ravno po takšni storitvi, zato so neutemeljena vlagateljeva zatrjevanja, da na podlagi razpoložljivih podatkov ne zna oceniti količine dela za pripravo analize GAP in izpolnitve celotnega predmeta javnega naročila,
- ni relevantno, da kot naročnik prevzema e-račune prek portala Uprave Republike Slovenije za javna plačila (UJP),
- je vlagatelj v zvezi s hrambo plačilnih list in kadrovske map pravilno trdil, da se morajo plačilne liste hraniti trajno oziroma najmanj 50 let od nastanka, kadrovske mape pa trajno oziroma najmanj 100 let od rojstva,
- kot naročnik plačilne liste in kadrovske mape vodi in hrani v papirnati obliki, kar pomeni, da klasifikacijskega načrta za papirnato dokumentacijo ni treba potrditi pri Arhivu Republike Slovenije, saj papirnata dokumentacija ne zahteva notranjih pravil,
- so notranja pravila skupaj s prilogo klasifikacijskega načrta obvezno potrjena le v primeru hrambe dokumentarnega gradiva v digitalni obliki, kjer jih mora potrditi pristojni arhiv znotraj potrjevanja notranjih pravil, kar je predmet tega javnega naročila,
- bo dokumentni sistem omogočal drugačne načine predpisovanja in potrjevanja računov, potencialno veliko boljše kot do sedaj, kar za gospodarski subjekt pomeni, da se dejansko stanje ne spremeni, saj bo potrebno potrjevanje računov delati od začetka,
- četudi bi se naročnik ob pregledu odločil, da ohrani potrjevanje računov v obstoječem računovodskem sistemu, ki ga bo treba integrirati v dokumentni sistem in e-hrambo, bi to pomenilo le nižji strošek za ponudnika,
- se vsa dokumentacija o javnem naročanju pri njem vodi v papirni obliki, objavljeni so samo vsebinsko enakovredni dokumenti, katerih sledljivost je med celotnim življenjskim ciklom drugače vodena digitalno, sicer pa naročnikova interna organizacija ni del odločanja Državne revizijske komisije, sploh pa ne vlagatelja,
- enako velja za vse dokumente, objavljene na naročnikovi spletni strani,
- evidenca prejete in izdane pošte ne pomeni, da naročnik posluje elektronsko, ampak to, da uporablja elektronska orodja za olajšanje drugače napornega papirnega poslovanja,
- že od začetka trdi, da vso poslovno dokumentacijo vodi v papirni obliki in da naj gospodarski subjekti smatrajo naročnika kot nekoga, ki se prvič srečuje z notranjimi pravili in digitalizacijo poslovanja,
- bi uvajanje vsega od začetka moralo za gospodarske subjekte predstavljati višje stroške kot nadgradnja delno elektronskega poslovanja, zato je vlagateljeva trditev, da so stvari neopredeljene in da zato ne more oddati konkurenčne ponudbe, neutemeljena, saj naročnik od vseh gospodarskih subjektov zahteva, da ga obravnavajo enako,
- je neutemeljeno vlagateljevo sklicevanje na javno naročilo Združenja zdravstvenih zavodov Slovenije iz leta 2017, saj je to bilo skupno javno naročilo, navedbe, ki jih je podal vlagatelj iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tistega javnega naročila, pa so bile splošne, ne pa specifične kot za to javno naročilo,
- je neutemeljeno vlagateljevo opozarjanje na številčnost prejetih vprašanj in podaljševanje roka za postavljanje vprašanj, saj so se vprašanja ponavljala,
- namen zagotavljanja dodatnih informacij prek portala javnih naročil ni v naročnikovem utemeljevanju razlogov za oblikovanje posameznih zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, temveč v zagotavljanju dodatnih informacij za pripravo ponudbe in dajanju pojasnil za odpravljanje morebitnih nejasnosti,
- vlagatelj substancirano nasprotuje le zahtevi za izvedbo analize GAP,
- so bile potrebne informacije jasne, kar tudi izhaja iz točke 3.3.4 poglavja tehničnih specifikacij,
- ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju dejstev in predlaganju dokazov, pri čemer velja pravilo o povezanosti trditvenega in dokaznega bremena, ki je najprej na vlagatelju, na naročnika pa se prenese (še)le, ko vlagatelj zmore svoje, kar pa se ni zgodilo pri tem, v čem naj bi bile zahteve glede priprave notranjih pravil pripravljene tako ohlapno, da na njihovi podlagi ni bilo mogoče oceniti obsega potrebnih del,

- je treba opozoriti tudi na pravilo iz šestega odstavka 29. člena ZPVPJN, ki omejuje vlagatelja pri navajanju novih kršitev in dejstev ter predlaganju novih dokazov.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je iz sklepa o začetku postopka oddaje javnega naročila z dne 3. 9. 2025 razvidna ocenjena vrednost javnega naročila, ki brez DDV presega vrednost iz druge alineje točke a drugega odstavka 22. člena ZJN-3 (t. i. evropski vrednostni prag), zaradi česar je naročnik v zvezi s tem javnim naročilom zavezan upoštevati vsa pravila ZJN-3, ki so relevantna za oddajo javnih naročil, ki vsaj dosegajo t. i. evropski vrednostni prag, kar, kot je razvidno iz druge alineje točke a drugega odstavka 22. člena ZJN-3, tudi pomeni potrebo po objavljanju informacij v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije, kar je naročnik z objavo obvestila o javnem naročilu in obvestil o popravkih tudi upošteval. Pravilno upoštevanje pravil za določitev ocenjene vrednosti javnega naročila iz 24. člena ZJN-3 je tako pomembno zaradi ugotavljanja, katera pravila ZJN-3 za oddajo javnega naročila zavezujejo naročnika: ali samo tista, ki veljajo za javna naročila pod t. i. evropskimi vrednostnimi pragovi, ali tudi tista, ki ta prag dosegajo oziroma presegajo. Pravila ZJN-3 za določanje ocenjene vrednosti (tj. 24. člen) niso namenjena določanju tehničnih specifikacij, saj so pravila za določanje tehničnih specifikacij urejena v 68. členu ZJN-3.

Naročnik oddaja javno naročilo, ki je razdeljeno na dva sklopa (sklop št. 1: Dokumentni sistem in sklop št. 2: E-hramba; točka B.1 objav, gl. tudi 3. točko poglavja »Navodila ponudnikom«), po odprtem postopku (točka B.1 objav; 40. člen ZJN-3), pri čemer ne sklepa okvirnega sporazuma (točka C.2.12.1 objav). Skladno s prvim odstavkom 40. člena ZJN-3, lahko v odprtem postopku vsak zainteresirani gospodarski subjekt odda ponudbo na podlagi objavljenega povabila k sodelovanju, pri čemer se ponudbi priložijo informacije za ugotavljanje sposobnosti, ki jih zahteva naročnik. Odprti postopek je običajen postopek, ki ne predstavlja nobene izjeme, zato ga naročnik lahko prosto izbere za oddajo javnega naročila. Zaradi zagotovitve objave obvestila o javnem naročilu na portalu javnih naročil, če ocenjena vrednost javnega naročila brez DDV vsaj dosegata t. i. evropski vrednostni prag, kot je to v obravnavanem primeru oddaje javnega naročila, pa tudi v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije (drugi odstavek 22. člena ZJN-3), ta postopek zagotavlja tudi transparentnost (gl. drugi odstavek 6. člena ZJN-3). Naročnik z izbiro odprtega postopka torej že zaradi narave tega postopka ne ravna v nasprotju z ZJN-3, četudi bi lahko izbral kakšen drug postopek, ki bi bil zaradi kake specifičnosti morebiti tudi (bolj) uporaben za oddajo javnega naročila (npr. konkurenčni dialog iz 42. člena ZJN-3). Vendar Državna revizijska komisija v revizijskem postopku ne odloča o primernosti izbire odprtega postopka, temveč le o zakonitosti izbire odprtega postopka, izbira odprtega postopka pa je glede na njegovo naravo zakonita (npr. zadevi št. 018-220/2010 in 018-167/2020). Je pa lahko v primeru izbire odprtega postopka vprašljivo, ali je naročnik zagotovil izvedbo odprtega postopka skladno s temeljnimi načeli in pravili ZJN-3, kar vključuje tudi tista pravila, ki se nanašajo na določanje tehničnih specifikacij, katerih kršitev je uveljavljal vlagatelj, ki je vložil zahtevek za revizijo pred potekom roka za prejem ponudb (11. 11. 2025 do 9. ure; točka B.6 obvestila o javnem naročilu – popravek 4).

Javno naročilo blaga skladno s 4. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 pomeni javno naročilo, katerega predmet je nakup, zakup, najem ali nakup blaga s pridržanim lastništvom z nakupno pravico ali brez nje, pri čemer javno naročilo blaga lahko vključuje tudi povezana namestitvena in inštalacijska dela. Javno naročilo storitev skladno s 5. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 pomeni javno naročilo, katerega predmet je izvajanje storitev, razen tistih iz 2. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 (tj. javnih naročil gradenj).

Iz točke B.1.1 objav je razvidno, da je naročnik označil, da oddaja javno naročilo storitev, katerih glavna koda je CPV 72252000 *Storitve računalniškega arhiviranja*. Naročnik glede na to oznako oddaja storitve, ki so vključene v kategorijo 7 (*Računalniške storitve in s tem povezane storitve*). Ta koda CPV je vključena v kategorijo, ki se nanaša na storitve.

Skladno z alineo b 23. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 tehnične specifikacije v primeru javnih naročil storitev, ki so opisane v isti točki prvega odstavka 2. člena ZJN-3 kot tehnične specifikacije v primeru javnih naročil blaga, pomenijo v primeru javnih naročil blaga ali storitev specifikacije v dokumentu, ki opredeljuje zahtevane značilnosti proizvoda ali storitve, kot so ravni kakovosti, okoljskih in podnebnih vplivov, zahteve v zvezi z oblikovanjem, prilagojenim vsem uporabnikom (vključno z dostopnostjo za invalide), ter ocenjevanje skladnosti, zahteve v zvezi z delovanjem, uporabo proizvoda, varnostjo ali dimenzijami, vključno z zahtevami v zvezi s proizvodom glede imena, pod katerim se prodaja, izrazoslovjem, simboli, preizkušanjem in preizkusnimi metodami, pakiranjem, označevanjem, uporabo znakov, navodili za uporabnike, proizvodnimi postopki in metodami na posamezni stopnji življenjske dobe blaga ali storitve, ter postopki ocenjevanja skladnosti. Tehnične specifikacije tako določajo zahtevane značilnosti storitve oziroma blaga (druga poved iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3). Naročnik z njimi torej opiše predmet javnega naročila.

Tehnične specifikacije iz alinee b 23. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 se skladno s prvo povedjo iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3 navedejo v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik je tehnične specifikacije (skladno s prvo povedjo iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3) določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, poglavje »*Tehnične specifikacije*«, ki je bilo prek povezave s portala javnih naročil dostopno kot samostojna priloga.

Naročnik je v 3. točki poglavja »*Tehnične specifikacije*« navedel zahteve za sklop 1, ki se nanaša na »DMS« (tj. dokumentni sistem), v 4. točki poglavja »*Tehnične specifikacije*« pa je navedel zahteve za sklop 2, ki se nanaša na »e-arhiv«.

Naročnik je v točki 3.1 poglavja »*Tehnične specifikacije*« navedel »Splošne zahteve«:

- »*Ponujena oprema in storitve morajo v celoti ustrezati vsem zahtevam navedenim v razpisni dokumentaciji. Ponujeni sistem se mora v celoti in na vseh nivojih integrirati v obstoječe okolje naročnika.*

V ceno projekta je vključena analiza, priprava projektne dokumentacije, vzpostavitev certificirane rešitve dokumentnega sistema v oblaku/on-prem, šolanje uporabnikov ter sedemletno obdobje najema/vzdrževanje rešitev dokumentnega sistema, vključno z rednim vzdrževanjem in prilagajanjem DMS, ki se izvaja od dneva podpisa primopredajnega zapisnika na podlagi pogodbenih določil, navedenih v pogodbi. V ceno projekta je vključena tudi priprava notranjih pravil (lahko pomoč pri sprejemu vzorčnih notranjih pravil Združenja Zdravstvenih Zavodov Slovenije)«,

v točki 3.2 poglavja »*Tehnične specifikacije*« je opisal zahteve »DMS«:

- »*Vsa ponujena oprema in pripadajoče storitve morajo biti certificirane pri Arhivu Republike Slovenije. Dokumentni sistem mora omogočati za naročnika brezšivno integracijo z naročnikovim e-arhivom iz sklopa 2 preko standardiziranih vmesnikov API za e-arhive (REST API, CMIS ipd.) in dostopnost do dokumentov v e-arhive neposredno preko uporabniškega vmesnika dokumentnega sistema.*

Omogočati mora tudi integracijo (kar se bo obračunalo po urni postavki) z obstoječimi naročnikovimi programi (GoSoft, Kadris ...) in povezavo z že obstoječimi šifranti.

Na uporabniški strani mora biti zasnovan kot sodoben, enostaven in učinkovit spletni vmesnik, namenjen evidentiranju, urejanju, obravnavi, vodenju, hranjenju in arhiviranju dokumentnega gradiva. Administracijo DMS in e-arhiva izvaja ponudnik v sodelovanju z naročnikovo službo za informatiko«,

in podrobnejše tehnične specifikacije za dokumentni sistem predstavil v 12 podtočkah točke 3.2 poglavja »*Tehnične specifikacije*«, pri čemer so bile nekatere od teh podtočk (3.2.6, 3.2.8, 3.2.9 in 3.2.10) nadalje razčlenjene,

v točki 3.3 poglavja »Tehnične specifikacije«, naslovljeni z »Notranja pravila«, pa je določil še zahteve v zvezi s še enim delom javnega naročila:

- »Del javnega naročila je tudi izvedba storitve priprave dokumenta Notranja pravila v skladu z ZVDAGA. Storitev mora tako vključevati pripravo dokumenta lastnih notranjih pravil, pregled in revizija obstoječega klasifikacijskega načrta ter priprava signirnega načrta, priprava varnostnih politik, zaključevanje dokumentacije in oddaja Arhivu RS. Po potrditvi s strani Arhiva RS predaja dokumenta Notranjih pravil z natančnimi navodili za vodenje Notranjih pravil v organizaciji.

Še bolj je zaželeno, da ponudnik aktivno pomaga naročniku pri sprejemu brezplačnih vzorčnih notranjih pravil, certificiranih pri ARS in pripravljenih iz strani Združenja zdravstvenih zavodov RS. V kolikor ponudnik ne more sam pridobiti vzorčnih notranjih pravil, mu jih bo predal naročnik«,

pri čemer je te zahteve za ta del javnega naročila predstavil v nadaljnjih štirih podtočkah točke 3.3 poglavja »Tehnične specifikacije«, naslovljene »Notranja pravila«, in sicer točkah:

- 3.3.1, ki se nanaša na »izvedbo GAP analize«:
  - »V sklopu javnega naročila se povprašuje tudi po izvedbi GAP analize, ki vključuje pregled poslovnih procesov in internih dokumentov ter primerjavo med trenutno veljavno zakonodajo, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva, in obstoječim stanjem v organizaciji. Izvedba analize mora vsebovati naslednje aktivnosti:
    - Pregled obstoječega stanja na področju upravljanja z dokumentacijo (pregled poslovnih procesov, obstoječih informacijskih sistemov, popis vrst ter virov gradiva).
    - Pregled obstoječih internih dokumentov.
    - Razgovori s skrbniki procesov.
    - Pridobitev informacij in primerjava s ključnimi zahtevami veljavnem PETZ.
    - Izdelava končnega poročila GAP analize, ki vključuje predlog nadaljnjih aktivnosti.
- Rezultat izvedene analize je:
  - samoocena po PETZ točkah s predlogom razdelitve aktivnosti;
  - poročilo izvedene GAP analize s predstavljenimi ugotovitvami;
  - predlog nadaljnjih aktivnosti;
  - elaborat za začetek zajema, pretvorbe in hrambe (določitev bistvenih elementov za zajem, pretvorbo in elektronsko hrambo/arhiviranje);
  - ocena obstoječih informacijskih sistemov (z vidika skladnosti z ZVDAGA)«,
- 3.3.2, ki se nanaša na »pripravo sistema upravljanja varovanja informacij«,
- 3.3.3, ki se nanaša na »pripravo potrebnih načrtov (signirnega, neprekinjeno poslovanje)«,

in

- 3.3.4, ki se nanaša na »pripravo notranjih pravil«:
  - »Priprava notranjih pravil naj zajema:
    - priprava notranjih pravil oz. pomoč pri sprejemu vzorčnih notranjih pravil Združenja Zdravstvenih Zavodov Slovenije za zajem in hrambo gradiva v digitalni obliki – zagotoviti, da bo zajeto, pretvorjeno in hranjeno gradivo skladno z zakonodajo s področja varstva dokumentarnega in arhivskega gradiva, Enotnimi tehnološkimi zahtevami, notranja pravila pa potrjena pri Arhivu RS (vzorčna notranja pravila Združenja zdravstvenih zavodov Slovenije so že potrjena pri Arhivu RS);
    - zajem gradiva, ki je izvirno nastalo v:
      - digitalni obliki (npr. gradivo iz GoSoft, Kadris, lastni naloženi dokumenti Word in PDF, ipd.) – zagotoviti učinkovit zajem za posamezno enoto gradiva (zajem metapodatkov, komunikacijskih podatkov, ...) v informacijski sistem za upravljanje z dokumenti (ISUD) na podlagi identifikacijske oznake,
      - fizični ali elektronski analogni obliki;

- pretvorba gradiva iz ene v drugo digitalno obliko za dolgoročno hrambo (trajanje hrambe gradiva za obdobje več kot pet let) in iz fizične v digitalno obliko (digitalizacija) – določiti obseg gradiva in način izvedbe, format in metapodatke za pretvorbo;
- hramba dokumentarnega in arhivskega gradiva v digitalni obliki;
- urejanje in/ali popisovanje gradiva;
- odbiranje arhivskega gradiva iz dokumentarnega gradiva;
- izločanje in uničevanje dokumentarnega gradiva – določiti način uničenja;
- obseg Notranjih pravil je omejen le na gradiva, ki se zajemajo s ponujenimi rešitvami za dokumentni sistem in pošiljajo v e-arhiv. Podatke o načinu hrambe v e-arhivu bo predal za ustrezno vključitev izbrani ponudnik storitev e-arhiva iz 2. sklopa tega JN.«

Naročnik je v točki 4.1 poglavja »Tehnične specifikacije« navedel »Splošne zahteve«:

- »Ponujena oprema in storitve morajo v celoti ustrezati vsem zahtevam, navedenim v razpisni dokumentaciji. Ponujeni sistem mora uporabljati standardni vmesnik za pošiljanje dokumentov v e-arhiv.

V ceno projekta je vključena certificirana storitev e-arhiva v oblaku, šolanje uporabnikov ter sedemletno obdobje najema rešitev certificirane storitve e-arhiva, vključno z rednim vzdrževanjem, ki se izvaja od dneva podpisa primopredajnega zapisnika na podlagi pogodbenih določil, navedenih v pogodbi.«,

v točki 4.2 poglavja »Tehnične specifikacije« je opisal zahteve za »hrambo v certificiranem e-arhivu«:

- »Vsa ponujena oprema in pripadajoče storitve morajo biti certificirane pri Arhivu Republike Slovenije. E-arhiv mora uporabljati standardni vmesnik za prejemanje dokumentov iz dokumentnih sistemov, da bo omogočena brezšivna integracija z dokumentnim sistemom in dostopnost do dokumentov v e-arhivu ali v dokumentnem sistemu tudi preko uporabniškega vmesnika dokumentnega sistema. Programska oprema mora omogočati integracijo z obstoječimi naročnikovimi programi (GoSoft ...) in povezavo z že obstoječimi šifranti.

Administracijo e-arhiva izvaja ponudnik v sodelovanju z naročnikovo službo za informatiko.«, in podrobnejše tehnične specifikacije za hrambo v certificiranem e-arhivu predstavil v 9 podtočkah točke 4.2 poglavja »Tehnične specifikacije«, pri čemer sta bili dve od teh podtočk (4.2.6 in 4.2.9) nadalje razčlenjeni,

v točki 4.3 poglavja »Tehnične specifikacije«, naslovljeni z »Notranja pravila«, pa je določil:

- »Storitve mora vključevati tudi sodelovanje pri pripravi dokumentov lastnih notranjih pravil znotraj sklopa 1 tega JN – torej posredovanje vseh potrebnih informacij in svetovanje naročniku v vseh zadevah, ki se tičejo e-arhiva, da bodo naročnikova notranja pravila lahko skladna z ZVDAGA in potrjena s strani Arhiva RS«.

Naročnik je v poglavju »Tehnične specifikacije« določil točko 3.2.10.1, ki za sklop št. 1 vsebuje tehnične specifikacije, ki se za nanašajo na »nadgradnjo sistema in dopolnilne storitve«, in točko 4.2.9.1, ki za sklop 2 št. vsebuje tehnične specifikacije, ki se ravno tako nanašajo na »nadgradnjo sistema in dopolnilne storitve«, pri čemer sta si ti točki vsebinsko enaki (razlika je le v odsotnosti/prisotnosti dveh vejic):

»Naročnik lahko v okviru nadgradnje in dopolnilnih storitev definira in naroči nove funkcionalnosti, potreba po katerih se bo pokazala zaradi razvoja stroke, optimizacije poslovanja, varnosti, zanesljivosti in razpoložljivosti obratovanja in tehnologije in jih naročnik v tem trenutku ne more predvideti. Izvedba teh storitev se bo izvedla po predhodnem naročilu naročnika in glede na njegove potrebe in bo obračunana kot ure strokovnjakov.

Preden ponudnik sporoči, da je namestil nove funkcionalnosti[,; v besedilu za sklop št. 1 je, za sklop št. pa 2 je ni] jih je dolžan preveriti.

Storitve dopolnilnega vzdrževanja, ki niso del rednega vzdrževanja, zajemajo:

1. Prilaganje sistema na spremembe informacijskega okolja (drugi informacijski sistemi, infrastrukturne komponente, sistemska programska oprema) v okviru zmožnosti in zagotovitvi proizvajalcev spremenjenih komponent informacijskega okolja;
2. Opravljanje tehničnih sprememb za povečanje funkcionalnosti in zmogljivosti sistema ob spremembi/nadgradnji strojne opreme naročnika po predhodni potrditvi termina s strani izvajalca;
3. Konfiguracije sistema, ki jih lahko naredi in izvede naročnik sam v okviru nastavitve ali preko orodij za nastavitve, v kolikor izvajalec predhodno poskrbi in posreduje navodila in napotke;
4. Vzpostavitev testnega okolja po naročilu naročnika in v obsegu naročnikove licence;
5. Izvajanje drugih dodatnih del na zahtevo naročnika;
6. Reševanje posledic v sistemu[,; v besedilu za sklop št. 1 je, za sklop št. pa 2 je ni] nastalih napak zaradi izpadov na drugih informacijskih virih (drugi informacijski sistemi ali infrastruktura ali sistemska programska oprema);
7. Sanacije nesreče, malomarnosti ali nepravilne uporabe programske opreme, za katero je odgovoren naročnik;
8. Sanacije neobičajnih fizičnih, magnetnih ali podobnih sunkov iz okolja;
9. Sanacije iztrošenosti, fizične poškodbe ali poteka življenjske dobe programske opreme;
10. Sanacije višje sile in podobnih nepredvidenih dogodkov;
11. Koordinacija izvajalcev pri nadgradnji informacijskih virov (drugi informacijski sistemi, infrastrukturne komponente, sistemska programska oprema);
12. Podpora uporabnikom izven rednega delovnega časa.

Storitve dopolnilnega vzdrževanja lahko naročnik naroči posebej na osnovi ponudnikove pisne ponudbe, ki vsebuje oceno napora za izvedbo del, obračunanih kot ure strokovnjakov. Naročnik ustreznost ponudbe pisno potrdi, pri čemer šteje tudi potrditev po elektronski pošti. Potrditev ponudbe je pogoj za začetek izvajanja storitev dopolnilnega vzdrževanja«.

Naročnik je kot del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pripravil tudi obrazec predračuna, pri čemer je za:

- sklop 1 vključil v prvo tabelo štiri postavke:
  - »Vzpostavitev dokumentnega sistema (DMS), vključno z notranjimi pravili ter vsemi ostalimi storitvami oziroma aktivnostmi, opisanimi v Tehničnih specifikacijah«, za katero gospodarski subjekti ponudijo ceno za en komplet,
  - »Vzdrževanje DMS«, za katero gospodarski subjekti ponudijo ceno za 84 mesecev,
  - »Dodatne storitve, opisane v Tehničnih specifikacijah«, za katero gospodarski subjekti ponudijo ceno za 7.000 ur,
 in
  - »Hramba podatkov v sistemu DMS, 5.000 GB«, za katero gospodarski subjekti ponudijo ceno za 84 mesecev,
- sklop 2 pa je v prvo tabelo vključil tri postavke:
  - »Vzpostavitev sistema e-hrambe, vključno z vsemi storitvami oziroma aktivnostmi, opisanimi v Tehničnih specifikacijah«, za katero gospodarski subjekti ponudijo ceno za en komplet,
  - »Hramba podatkov v sistemu e-hrambe, 2.000 GB«, za katero gospodarski subjekti ponudijo ceno za 84 mesecev,
 in
  - »Dodatne storitve, opisane v Tehničnih specifikacijah«, za katero gospodarski subjekti ponudijo ceno za 1.000 ur.

Pri obeh postavkah »Dodatne storitve, opisane v Tehničnih specifikacijah« (sklop 1 in 2), katerih obseg je naročnik določil v urah, je dodana opomba:

»Dodatne storitve, opisane v Tehničnih specifikacijah, se obračunava po dejanski porabi. V zgornji tabeli je naveden maksimalni predviden obseg naročanja dodatnih storitev.«

Naročnik je tabeli iz obrazca ponudbenega predračuna, ki ju je Državna revizijska komisija opisala v predprejšnjem odstavku obrazložitve tega sklepa, vključil tudi v 3. člen vzorca pogodbe, pri čemer 3. člen vzorca pogodbe, med drugim, vključuje tudi odstavek:

»Dodatne storitve, ki presegajo implementacijo in vzdrževanje sistema, so opsijske, to je odvisne izključno od potreb naročnika, kar pomeni, da lahko naročnik teh storitev ne naroči ali jih naroči v manjših količinah oziroma jih kadar koli prekliče, brez kakršne koli odškodninske ali drugačne odgovornosti do izvajalca.«

Naročnik je v zvezi s tehničnimi specifikacijami na portalu javnih naročil zagotovil objavo dodatnih informacij kot odgovore na vprašanja, in sicer so bile te objavljene na portalu javnih naročil med 16. 9. 2025 in 28. 10. 2025, postale pa so del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (tretja poved iz prvega odstavka 67. člena ZJN-3).

Naročnik je pri oblikovanju tehničnih specifikacij načeloma samostojen in jih določi ob upoštevanju lastnih potreb in pričakovanj glede na predmet javnega naročila, pri čemer mora upoštevati pravila, ki jih določa 68. člen ZJN-3. Četrty odstavek 68. člena ZJN-3 določa, da morajo tehnične specifikacije vsem gospodarskim subjektom zagotavljati enak dostop do postopka javnega naročanja in neupravičeno ne smejo ovirati odpiranja javnih naročil konkurenci. Pravila javnega naročanja torej naročnika pri določanju tehničnih specifikacij zavezujejo, da tehnične specifikacije določi na način, ki zagotavlja konkurenco med ponudniki in njihovo enako obravnavo (5. in 7. člen ZJN-3). Tehnične specifikacije se lahko določijo na katerega izmed načinov, določenih v petem odstavku 68. člena ZJN-3. Pri tem je treba upoštevati, da iz petega odstavka 68. člena ZJN-3 ne izhaja, da bi imel kateri izmed načinov določanja tehničnih specifikacij prednost pred drugim. Hkrati je iz petega odstavka 68. člena ZJN-3 razvidno, da se v primeru določitve tehničnih specifikacij na način iz točke a (nanjo pa se sklicujeta tudi načina določitve tehničnih specifikacij iz točk c in č) tehnične specifikacije lahko določijo v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti, vključno z okoljskimi značilnostmi, pri čemer mora biti izpolnjen tudi pogoj: *»če so parametri dovolj natančni, da lahko ponudnik opredeli predmet javnega naročila, naročnik pa odda javno naročilo«*. Citirani pogoj sporoča, da ne zadošča, če naročnik določi tehnične specifikacije v smislu zahtev glede delovanja ali funkcionalnosti, temveč morajo biti parametri, ki se nanašajo nanje, dovolj natančni zaradi zadostitve dvojnemu namenu: 1. da lahko ponudnik opredeli predmet javnega naročila in 2. da naročnik lahko odda javno naročilo. Ti parametri morajo biti, tako kot drugi deli dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (in s tem deli tehničnih specifikacij) v odprtem postopku, predmet seznanitve gospodarskih subjektov (6. člen ZJN-3) na portalu javnih naročil ali prek njega (prva poved iz prvega odstavka 67. člena ZJN-3 v zvezi s prvo povedjo iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3).

Iz 68. člena ZJN-3 izhaja, da je naročnik tisti subjekt, ki določi tehnične specifikacije, niso pa to ponudniki, čeprav ti lahko na načine, določene v ZJN-3, vplivajo na njihovo določitev (npr. v konkurenčnem dialogu iz 42. člena ZJN-3 ali partnerstvu za inovacije iz 43. člena ZJN-3, predhodno preverjanje trga iz 64. člena ZJN-3, s pomočjo zastavljanja vprašanj na portalu javnih naročil, na katera naročnik odgovori v mejah iz četrtega odstavka 61. člena ZJN-3). Naročnik je torej tisti subjekt, ki v postopku oddaje javnega naročila, in sicer še pred potekom roka za prejem ponudb (6. člen ZJN-3; prim. prvo poved iz drugega odstavka 67. člena ZJN-3, ki naročniku onemogoča spreminjati ali dopolnjevati dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila po poteku roka za prejem ponudb), določi, kaj nabavlja, pri pregledu ponudb pa ugotavlja, ali ponudba *»ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila«* (del opisa dopustne ponudbe iz 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3).

Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelju ni sporno, da je naročnik določil tehnične specifikacije, saj mu je sporno, kako jih je določil.

Čeprav Državna revizijska komisija razume naročnika, ki nabavlja predmet javnega naročila, v zvezi s katerim bo pogodbeno razmerje obstajalo 84 mesecev (gl. npr. obrazec predračuna, iz katerega je razvidna dolžina obdobja vzdrževanja dokumentnega sistema in dolžina obdobja hrambe podatkov v sistemu dokumentnega sistema; gl. tudi odgovor, objavljen 16. 9. 2025 ob 10.31 na portalu javnih naročil, v katerem je naročnik navedel, da ima sistem predvideno življenjsko dobo sedem let, za katero tudi sklepa vzdrževalno pogodbo), za to obdobje pa objektivno ne more v danem trenutku vedeti, kateri bodo vsi možni vplivi, saj na nekatere elemente v bodočem razmerju ne more vplivati (npr. novi predpisi na državni ravni ali ravni Evropske unije, razvoj stroke in tehnologij, zahteve državnih organov), pa ni mogoče zmanjšati pomena opozorilom vlagatelja, ki izpostavlja potrebo po tem, da so informacije, ki jih naročnik posreduje gospodarskim subjektom pred potekom roka za predložitev ponudb, take, da bodo gospodarski subjekti lahko sodelovali pri tem javnem naročilu na enakih osnovah. Ena od ključnih zahtev ZJN-3 je spoštovanje načela preglednosti (6. člen ZJN-3), to načelo pa zahteva, da so vsi pogoji in podrobna pravila postopka oddaje v javnem razpisu ali razpisni dokumentaciji (tj. dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila) določeni jasno, natančno in nedvoumno, tako da lahko vsi razumno obveščeni in običajno skrbni ponudniki razumejo njihov natančen obseg in jih razlagajo enako in da lahko naročnik učinkovito preizkusi, ali ponudbe ponudnikov ustrezajo merilom, ki urejajo zadevno naročilo (sodba Sodišča Evropske unije v zadevi Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski, št. C-368/10 z dne 10. 5. 2010, točka 109). Z jasno, natančno in nedvoumno določitvijo posameznih zahtev naročnik omogoči upoštevanje načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) pri pregledu in ocenjevanju ponudb, pri čemer vsem gospodarskim subjektom omogoči tudi, da si v času priprave ponudb enako tolmačijo naročnikove zahteve. Kar je še zlasti pomembno pri razumevanju, kaj je predmet javnega naročila, za katerim naročnik povprašuje, da bi bile ponudbe, ki bi jih prejel, v tem delu dejansko primerljive in bi ocenjevanje ponudb dejansko omogočilo izbiro najugodnejše ponudbe, ne pa ponudbe, ki bi bila le navidezno najugodnejša oziroma bi bila ugodnejša od drugih ponudb le zato, ker bi zaradi odsotnosti kakšnih relevantnih informacij ali prisotnostjo informacij, ki bi omogočale različno tolmačenje, ponudniki predložili ponudbe, ki predmeta javnega naročila ne bi ponujali primerljivo.

Državna revizijska komisija je štela, da je bil naročnik opozorjen v smislu tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ne zagotavlja zadostnega obsega informacij, saj je v vprašanju, na katerega je naročnik odgovoril 2. 10. 2025 ob 14.33 na portalu javnih naročil, spraševalec zatrjeval, da *»bo ponudnik naslednjih 7 let vsak koledarski (ne delovni!) dan izvajal naloge, ki so v javnem naročilu v nekaj alinejah skopo definirane«* in *»takšna razpisna dokumentacija omogoča zlorabe, zato menimo, da je nujno zagotoviti možnost poštenega tekmovanja«*. Četudi bi bilo treba izhajajoč iz naročnikovega odgovora razumeti, da je spraševalec morebiti izhajal iz napačnega razumevanja dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, to na smisel opozorila o pomanjkljivosti informacij (*»naloge, ki so v javnem naročilu v nekaj alinejah skopo definirane«*) kot kršitvi vsaj 6. člena ZJN-3 ne bi vplivalo, ne bi pa vplivalo niti na posledice, ki se kažejo v nezmožnosti zagotavljanja enake obravnave ponudnikov v smislu 7. člena ZJN-3 zaradi tega, ker *»takšna razpisna dokumentacija omogoča zlorabe«*. Čeprav se je vprašanje zaradi sklicevanja na 7.000 ur nanašalo na sklop št. 1, Državna revizijska komisija ni štela, da ne bi bilo treba priznati enakega opozorila v sklopu št. 2. Kot je razvidno iz dela obrazložitve tega sklepa, v kateri so predstavljene tehnične specifikacije, ki so določene v točkah 3.2.10.1 in 4.2.9.1, so si te vsebinsko enake (razlika je le v odsotnosti/prisotnosti dveh vejic), iz vprašanja, na katerega je naročnik odgovoril 16. 9. 2025 ob 10.31 na portalu javnih naročil, pa je razvidno, da je spraševalec problematiziral določitev tako višine 7.000 ur (za sklop št. 1) kot višine 1.000 ur (za sklop št. 2).

Vlagatelj je najprej očitil kršitve v zvezi z določitvijo 7.000 ur (za sklop št. 1) in 1.000 ur (za sklop št. 2), ki se nanašata na postavki »*Dodatne storitve, opisane v Tehničnih specifikacijah*«.

Vlagatelj zgolj zaradi določitve števila ur ne more uspeti z zahtevkom za revizijo, saj so te ure določene tako, da določajo obseg dela predmeta javnega naročila in Državna revizijska komisija ne more preprečiti naročniku, da nabavi nek obseg predmeta javnega naročila, ker ZJN-3 tudi ne določa posebne omejitve glede obsega javnega naročila, ki ga lahko naročnik nabavlja. Lahko pa Državna revizijska komisija ugotavlja, ali je naročnik omogočil gospodarskim subjektom enake možnosti za pridobitve tega obsega predmeta v izvedbo, enake možnosti pa so odvisne od tega, ali je naročnik zagotovil informacije v obsegu, ki ga zahteva ZJN-3. Državna revizijska komisija pri tem tudi ugotavlja, da je naročnik od vseh gospodarskih subjektov brez razlikovanja zahteval, da ponudijo te ure. V zvezi s slednjim tako ni podana kršitev 7. člena ZJN-3.

Čeprav Državna revizijska komisija lahko pritrdi naročniku, da je v poglavju »*Tehnične specifikacije*« določil točko 3.2.10.1, ki za sklop št. 1 vsebuje tehnične specifikacije, ki se nanašajo na »*nadgradnjo sistema in dopolnilne storitve*«, in točko 4.2.9.1, ki za sklop 2 št. vsebuje tehnične specifikacije, ki se ravno tako nanašajo na »*nadgradnjo sistema in dopolnilne storitve*«, pri čemer sta si ti točki vsebinsko enaki (razlika je le v odsotnosti/prisotnosti dveh vejic), pa se ne glede na obsežna naročnikova stališča ne more strinjati, da so te tehnične specifikacije toliko jasne, natančne in nedvoumne, da bi zagotavljale možnost predložitve ponudb, ki bi bile lahko medsebojno primerljive. Iz teh tehničnih specifikacij namreč ni mogoče razbrati podatkov, ki bi jih po posameznih dejanskih naročilih (pri čemer naročnik za posamezna dejanska naročila niti nima podatkov, ker niti ne ve, da jih bo morda potreboval in zato naročal) konkretizirali po času izvedbe, obsegu, zahtevnosti, nujnosti ipd., niti niso razvidni kakšni elementi, ki bi omogočili gospodarskim subjektom, da bi lahko jasno, natančno in nedvoumno predvideli, kako naj za njihovo izvedbo vključijo potreben kader (npr. katere kadre, koliko kadrov, njihove izkušnje in znanja). Tehnične specifikacije, kot jih je naročnik določil, tako dopuščajo različno razumevanje in jih silijo na pripravo ponudb na »zalogo« (za neznano konkretno vsebino in zato gospodarske subjekte silijo k reševanju tudi hipotetičnih položajev, kar lahko privede tudi do priprave ponudb z vključevanjem špekulacij), zaradi česar ne omogočajo gospodarskim subjektom, da bi ponudbe lahko pripravili na takih osnovah, ki bi dejansko zagotavljale primerljivost njihovih ponudb. V tem delu tako Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik ni zakonsko skladno upošteval načel iz 6. in 7. člena ZJN-3 pri določanju tehničnih specifikacij, zlasti pri uporabi četrtega odstavka 68. člena ZJN-3. Četudi naročnik zaradi dolžine trajanja razmerja v danem trenutku objektivno ne more vedeti, kateri bodo vsi možni vplivi, ga to ne odvezuje, da bi poiskal zakonsko dopustno rešitev (četudi morebiti z vključitvijo še kakšnega drugega instituta, ki ga določa ZJN-3), ki bi ga vodila k temu, da zagotovi gospodarskim subjektom takšen obseg informacij, kot ga za pripravo ponudb zahteva ZJN-3, oziroma da bi nezmožnost zagotovitve zakonsko skladnega obsega informacij v danem trenutku kompenziral s kakšnim institutom, kot ga za take primere določa ZJN-3 (prim. npr. ureditev okvirnega sporazuma iz 48. člena ZJN-3, ki ne vključuje vseh pogojev, ki urejajo zagotavljanje storitev in blaga).

Državna revizijska komisija ugotavlja, da zaradi ugotovljene kršitve ni mogoče razveljaviti dela nezakonito določene dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, pač pa je mogoče kršitev odpraviti le tako, da naročnik v zvezi z določitvijo 7.000 ur (za sklop št. 1) in 1.000 ur (za sklop št. 2), ki se nanašata na postavki »*Dodatne storitve, opisane v Tehničnih specifikacijah*«, zagotovi zakonsko skladen obseg informacij, zato je Državna revizijska komisija v tem delu le ugotovila kršitev in naročniku nalaga njeno odpravo (druga alineja prvega odstavka 39. člena ZJN-3). Če bi naročnik ugotovil, da obstaja nezmožnost zagotovitve konkretnih informacij, hkrati pa bi se odločil, da so te storitve še nadalje del predmeta javnega naročila, pa naj preizkusi, ali v danem trenutku lahko to nezmožnost sanira z zakonsko skladno vključitvijo kakšnega instituta po ZJN-3.

Državna revizijska komisija dodaja, da pa ni nejasno, kako je naročnik predvidel obračunavanje ur. Iz odgovora, objavljenega 2. 10. 2025 ob 14.33 na portalu javnih naročil, je razvidno, da bo plačeval ure po posameznih kadrih, ki bi opravljali storitve. Vendar to odpre nadaljnje vprašanje, ki ga je predhodno načel vlagatelj, o določanju vrednosti ur posameznih vključenih strokovnjakov. Kot je razvidno iz obrazca predračuna gospodarski subjekti navedejo ceno za posamezno uro in skupno ceno glede na količino ur (1.000 in 7.000), ne da bi to preprečevalo možne špekulacije pri ponujanju cene.

Vlagateljevo odpiranje vprašanja o neekonomičnosti in neupravičenosti nabave dela predmeta javnega naročila v določenih primerih, pomeni odpiranje vprašanja kršitve 4. člena ZJN-3, za kar pa vlagatelj ni aktivno legitimirana oseba v smislu prve alineje prvega odstavka 14. člena ZPVPJN, saj to, da bi naročnik nabavil nekaj neekonomično ali neupravičeno (npr. da ne bi gospodarno porabljal sredstev, da bi si naročnik višal stroške, da bi naročnik obremenjeval svoj kader, da bi naročnik nabavljaj, ne da bi se sistem amortiziral), ne posega v vlagateljeve zmožnosti sodelovati v postopku javnega naročanja in pridobiti javno naročilo v izvedbo, temveč vpliva na vprašanja, ki so povezana z varstvom javnega interesa, za uveljavljanje varstva javnega interesa pri javnem naročanju pa so pristojni organi iz drugega odstavka 6. člena ZPVPJN (Računsko sodišče Republike Slovenije, Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence in Komisija za preprečevanje korupcije), ki se jim prizna aktivna legitimacija na podlagi druge alineje prvega odstavka 14. člena ZPVPJN.

Vlagatelj je v vlogi z dne 28. 11. 2025 (str. 4, tretji odstavek) sicer navajal, da ni uveljavljal kršitve 4. člena ZJN-3, temveč je uveljavljal naročnikovo opustitev določitev tehničnih specifikacij za dodatne storitve in torej zagotovitev manjšega obsega informacij, kot jih zahteva ZJN-3. Ne glede na vlagateljevo pojasnilo je treba upoštevati, da se je vlagatelj izrecno spraševal o ravnanju naročnika, če bo pred izvedbo spremembe sistema ugotovil, da ta ni ekonomična in upravičena, vendar to, da nekaj ni ekonomično, ni pravna kategorija, zato ni niti nerazumno naročnikovo razumevanje zahtevka za revizijo kot očitka 4. člena ZJN-3. Kolikor pa je treba upoštevati tudi kot utemeljevanje opustitve določitev tehničnih specifikacij v zvezi z dodatnimi storitvami, je bil vlagatelj s temi očitki pred Državno revizijsko komisijo že uspešen.

Vlagatelj nadalje kot kršitve uveljavlja določbe, povezane z izdelavo analize GAP in pripravo notranjih pravil. Pri tem je vlagatelj v zvezi z analizo GAP izpostavil več različnih vidikov, med drugim tudi tistega, da bo predmet javnega naročila določil šele izbrani ponudnik.

Čeprav se Državna revizijska komisija strinja z naročnikom, da ZJN-3 ne določa, katero blago ali katero storitev sme naročnik nabaviti, temveč to, kako naj naročnik neko blago ali neko storitev nabavi, pa je treba ob tem upoštevati osnovno izhodišče ZJN-3, da je (zlasti seveda v odprtem postopku) naročnik tisti subjekt, ki določa tehnične specifikacije, niso pa to gospodarski subjekti (torej niti izbrani ponudnik), pri čemer mora tehnične specifikacije določiti pred potekom roka za prejem ponudb, ne pa šele po njem, saj gospodarski subjekti lahko pripravijo ponudbo le na podlagi tehničnih specifikacij, za katere je naročnik zagotovil zakonsko skladno obveščanje gospodarskih subjektov z objavami na portalu javnih naročil in v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije (gl. 6. člen ZJN-3 v povezavi s prvo povedjo iz prvega odstavka 68. člena ZJN-3 glede na prvo poved iz prvega odstavka 67. člena ZJN-3, prvo poved iz drugega odstavka 67. člena ZJN-3 in 61. členom ZJN-3).

Čeprav Državna revizijska komisija pritrjuje naročniku tudi v tem, da je pripravil tehnične specifikacije, četudi bi te bile obsežne in podrobne, pa to ne pomeni že, da ne bi bilo mogoče ugotoviti kršitve ZJN-3. Če naročnik kljub pripravi obsežnih in podrobnih tehničnih specifikacij ne bi zagotovil tistih informacij, ki jih zahteva ZJN-3, potem je očitno, da bi bile tehnične specifikacije pripravljene neskladno z ZJN-3.

Državna revizijska komisija je že npr. v zadevi št. 018-167/2020 pojasnila, da se določanje tehničnih specifikacij ne more iz sfere naročnika (in časa pred potekom roka za prejem ponudb) premakniti v sfero (izbranega) ponudnika (in čas po poteku roka za prejem ponudb), zato je kljub obsežnemu nasprotovanju tedanjega naročnika ugotovila, da način določanja tehničnih specifikacij, ki tega izhodišča ne upošteva, ni skladen ne z 68. členom ZJN-3 ne s temeljnimi načeli iz 5., 6. in 7. člena ZJN-3, kar so kršitve, ki jih je (vsaj po vsebini, posamezne tudi izrecno) uveljavljal tudi vlagatelj. Državna revizijska komisija je v zadevi št. 018-167/2020 tudi pojasnila, da, če naročnik opusti dovolj natančno določitev parametrov v smislu točke a petega odstavka 68. člena ZJN-3, ima to po naravi stvari za posledico, da je na portalu javnih naročil ali prek njega gospodarskim subjektom zagotovil manj informacij od tistega obsega, ki ga določa ZJN-3, da jim ga mora zagotoviti. To pa v končnem vpliva na različno razumevanje tehničnih specifikacij in s tem pripravo ponudb, kar vpliva na njihovo primerljivost, pri čemer mora naročnik ves čas postopka oddaje javnega naročila zagotavljati enako obravnavo ponudnikov (7. člen ZJN-3), tako pred potekom roka za prejem ponudb s pripravo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila kot po poteku roka za prejem ponudb pri pregledu in ocenjevanju ponudb, česar zaradi neprimerljivosti ponudb ne more zagotoviti, niti naročnik ne more vplivati na vlagateljevo pripravo ponudbe izven tega, s čimer mu ZJN-3 omogoča zakonito omejevanje vlagateljevega sodelovanja (npr. skladno z 68. členom ZJN-3 določene tehnične specifikacije, ki vlagatelju upravičeno onemogočajo uspešno pridobitev javnega naročila).

Državna revizijska komisija nima razlogov, da ne bi enakih stališč, kot jih je navedla v zadevi št. 018-167/2020, upoštevala tudi v primeru tega javnega naročila v delu, ki se nanaša na izvedbo analize GAP. Naročnik tako ne more določanja tehničnih specifikacij za določeno javno naročilo prenašati v čas po poteku roka za prejem ponudb in ga tako prepuščati izbranemu ponudniku, četudi bi naročnik sodeloval z izbranim ponudnikom pri njihovi pripravi. Vsak različen izbrani ponudnik bi si sicer lahko zamislil različno rešitev, zaradi česar bi se lahko izkazalo, da bi si bili predmeti medsebojno različni in neprimerljivi. Dejstvo, da je naročnik, kot je uveljavljal, pripravil obsežne in podrobne tehnične specifikacije, ne more biti odločilno, saj je še vedno razvidno, da bo pri določanju predmeta javnega naročila in torej določitvi vsebine tehničnih specifikacij pomembno ravnanje izbranega ponudnika, torej ravnanje šele po poteku roka za prejem ponudb. Že glede na navedeno je Državna revizijska komisija ugotovila kršitev pri oblikovanju tehničnih specifikacij (68. člen ZJN-3 v zvezi z 5., 6. in 7. členom ZJN-3), zato je na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo glede očitanih kršitev v tem delu ugodila in glede sklopa št. 1 razveljavila točko 3.3.1 poglavja »*Tehnične specifikacije*«.

Vlagatelj je v zvezi s pripravo notranjih pravil uveljavljal nezadostnost informacij, ki jih je zagotovil naročnik, zaradi česar ni mogoče oceniti obsega potrebnega dela, naročnik pa bo prejel ponudbe, ki ne bodo medsebojno primerljive.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da vlagatelju ni sporno, da je del predmeta javnega naročila tudi priprava notranjih pravil, pri čemer še ugotavlja, da je naročnik tehnične specifikacije za pripravo notranjih pravil določil v točki 3.3.4 poglavja »*Tehnične specifikacije*« in torej posebni točki, čeprav je točka 3.3 poglavja »*Tehnične specifikacije*« naslovljena kot »*Notranja pravila*«, zato je vlagateljeve navedbe, ker se nanašajo na pripravo, obravnavala glede notranjih pravil le v obsegu, ki se nanaša na točko 3.3.4 poglavja »*Tehnične specifikacije*«.

Čeprav se je vlagatelj skliceval na pet vprašanj, objavljenih na portalu javnih naročil, je treba upoštevati, da so to le vprašanja, pri čemer ob odsotnosti sklicevanja na odgovore, za katere vlagatelj uveljavlja, da so obsežni, ne da bi vlagatelj konkretno povedal, zakaj oziroma v čem niti po prejetih teh odgovorih, ni izpolnjena naročnikova obveznost zagotavljanja informacij v obsegu, kot ga določa ZJN-3, Državna revizijska komisija ne more šteti, da je vlagatelj uspel utemeljiti

očitek o kršitvi ZJN-3. Državna revizijska komisija poleg tega ugotavlja, da vlagatelj tudi sicer ni utemeljil, zakaj podatki, ki jih je naročnik navedel v točki 3.3.4 poglavja »*Tehnične specifikacije*«, ne predstavljajo zadostnih informacij. Državna revizijska komisija ob taki ugotovitvi ni imela podlage, da bi lahko zaključila, da je naročnik v zvezi s pripravo notranjih navodil zagotovil manj podatkov v zvezi s tehničnimi specifikacijami v tem delu, kot bi to določal ZJN-3. Državna revizijska komisija zato v tem delu ni mogla ugotoviti, da je vlagatelj uspel z očitkom o kršitvi.

Vlagatelj je nadalje v sklopu št. 1 izpodbijal določitev pogoja za sodelovanje, ki se nanaša na izkušnje gospodarskega subjekta (referenčni pogoj), kot ga je naročnik določil v točki 8.3.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, glede zahteve, da morata biti referenčna posla v vsebini, ki jo je določil naročnik, izvedena naročnikom v javnem sektorju. Vlagatelj je uveljavljal, da je zahteva za javni sektor nesorazmerna predmetu javnega naročila in zaradi nje naročnik neenakopravno obravnava gospodarske subjekte, hkrati pa bo glede na odgovore, objavljene na portalu javnih naročil, ki so postali del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (tretja poved iz prvega odstavka 67. člena ZJN-3), s katerimi je navedel, da bo tolmačil pojem javni sektor glede na različne zakone, ki pa vsak na drugačen način določajo pomen tega pojma, ta pojem tolmačil netransparentno, kar naročniku omogoča avtoritativno ugotavljanje izpolnjevanje tega elementa referenčnega pogoja pri posameznih ponudnikih.

Naročnik je zavrnil vlagateljve navedbe, pri čemer je navedel, da:

- je zahteva za razpolaganje z referencami v javnem sektorju utemeljena s specifičnim regulatornim in organizacijskim okoljem, v katerem se uporabljajo certificirani dokumentarni sistemi in integrirani e-arhivi,
- poleg pravil, ki izhajajo neposredno iz arhivske zakonodaje in evropskega pravnega okvira, morajo biti dokumentarni sistemi v javnem sektorju usklajeni tudi s številnimi sektorskimi predpisi,
- že ZVDAGA jasno loči med javnopravnimi in zasebnopravnimi osebami, pri čemer je regulatorno okolje za zasebnopravne osebe bistveno manj zahtevno in neposredno ni primerljivo z obveznostmi javnega sektorja, javni sektor pa ima številne posebnosti,
- je z odgovorom, objavljenim 1. 10. 2026 ob 8.23 na portalu javnih naročil, podal jasno pojasnilo o tolmačenju pojma »javni sektor«, vlagatelj pa pri sklicevanju nanj zamolči, da je naročnik poleg splošnega dela odgovora podal tudi konkretno opredelitev,
- ni njegov namen postavljati dodatnih, lastnih opredelitev, temveč upoštevanje ureditve iz predpisov, ki vlagatelju morajo biti znane,
- bistvo referenčne zahteve ni področje zdravstva,
- ni smiselna vlagateljve navedba, da se med javnopravne osebe uvršča tudi koncesionarje,
- četudi se podobni akti kot za javnopravne subjekte zahtevajo za zasebnopravne subjekte, obstajajo velike razlike v stopnji formalizacije med javnim in zasebnim sektorjem,
- rešitve, ki ni prilagojena javnemu sektorju, ni mogoče uspešno implementirati in uporabljati v javnem sektorju,
- so neposredni in posredni proračunski uporabniki zavezani po Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 56/2002 s sprem.; v nadaljevanju: ZSPJS),
- mora kot naročnik usposobljenost objektivno preveriti, ponudnik pa jo dokazati, pri čemer je naročnikov cilj dobiti zanesljivega ponudnika in ne nekoga, za katerega ne more vedeti, ali bo sposoben izvesti predmet javnega naročila, hkrati pa bi imel naročnik več dela in lastnih stroškov za implementacijo v primeru, da se bo ponudnik učil implementacije v javnem sektorju ravno pri njemu, s čimer se bo tudi podaljšal čas implementacije,
- je utemeljeno pričakovanje, da ponudniki sistemov za zasebnopravni sektor ne razpolagajo s specifičnim znanjem, ki ga zahteva dodatna oziroma posebna regulacija javnega sektorja,
- je Državna revizijska komisija že odločila, da naročnik lahko omeji reference le na reference javnega sektorja,

- se ne strinja, da bi zadoščala že sama certifikacija opreme oziroma storitev pri Arhivu Republike Slovenije, saj zgolj certifikacija opreme pri Arhivu Republike Slovenije pomeni le njeno zakonodajno skladnost, ničesar pa ne pove o kakovosti, pri čemer certifikacija pri Arhivu Republike Slovenije ne potrjuje zadovoljstva uporabnikov s certificiranimi sistemi,
- referenca ne predstavlja sredstva, s katerim ponudnik izvede javno naročilo, temveč predstavlja dokazilo o usposobljenosti,
- sta si zahtevi za pridobitev certifikacije programske opreme iz sklopa št. 1 do podpisa pogodbe in predložitve reference za certificirano opremo, različni in medsebojno neodvisni,
- je naročnik v zvezi s tem odgovoril prek portala javnih naročil le na prejeto vprašanje, ni pa prejel vprašanja v zvezi z vidikom, ki ga je izpostavil vlagatelj, zato je treba opozoriti na omejitve iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN,
- ne glede na predhodno navedeno certifikacija pri Arhivu Republike Slovenije ni trajna in jo lahko gospodarski subjekt v določenem vmesnem času tudi izgubi.

Naročnik lahko skladno s točko c prvega odstavka 76. člena ZJN-3 določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na tehnično in strokovno sposobnost. Kot zahtevo za sodelovanje lahko naročnik gospodarskim subjektom naloži le pogoje iz 76. člena ZJN-3 (prva poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3). Naročnik v postopek javnega naročanja vključi le tiste zahteve, ki so potrebne za zagotovitev, da ima ponudnik ustrezne, med drugim, tehnične in strokovne sposobnosti za izvedbo javnega naročila, ki se oddaja (druga poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3). Vse zahteve morajo biti povezane in sorazmerne s predmetom javnega naročila (tretja poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3). Glede tehnične in strokovne sposobnosti lahko naročnik določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne, med drugim, izkušnje za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti (prva poved iz desetega odstavka 76. člena ZJN-3). Naročnik lahko zahteva zlasti, da imajo gospodarski subjekti zadostne izkušnje, ki jih izkažejo z ustreznimi referencami iz prejšnjih naročil (druga poved iz desetega odstavka 76. člena ZJN-3). Pri javnem naročanju gradenj, storitev ali blaga, za katero je treba izvesti namestitvena ali inštalacijska dela, lahko naročnik strokovno sposobnost gospodarskih subjektov, da izvedejo gradnje, storitve ali inštalacijska dela, oceni glede na njihove veščine, učinkovitost, izkušnje in zanesljivost (enajsti odstavek 76. člena ZJN-3).

Naročnik, med drugim, v obvestilu o javnem naročilu navede zahtevane pogoje za sodelovanje, ki so lahko izraženi kot najnižja stopnja usposobljenosti, vključno z ustreznimi dokazili (dvanajsti odstavek 76. člena ZJN-3). Kot je razvidno iz točke C.2.9 obvestila o javnem naročilu, pa tudi točk C.2.9 vseh popravkov obvestil o javnem naročilu, je naročnik v zvezi s pogoji za sodelovanje in dokazili napotil na dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, zato je Državna revizijska komisija upoštevala, kaj je v zvezi s tem določila dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik lahko zahteva potrdila, izjave in druga dokazila iz 77. člena ZJN-3 kot, med drugim, dokaz izpolnjevanja pogojev za sodelovanje v skladu s 76. členom ZJN-3 (prvi odstavek 77. člena ZJN-3). Naročnik lahko zahteva le dokazila, določena v 77. in 78. členu ZJN-3 (prva poved iz drugega odstavka 77. člena ZJN-3). V primeru uporabe zmogljivosti drugih subjektov lahko gospodarski subjekt uporabi vsa ustrezna sredstva za dokaz naročniku, da bo imel na voljo potrebna sredstva za izvedbo javnega naročila (druga poved iz drugega odstavka 77. člena ZJN-3). Tehnične sposobnosti gospodarskega subjekta, ki jih naročnik preverja v skladu s 76. členom ZJN-3, lahko gospodarski subjekt glede na vrsto, količino ali pomen ter uporabo gradenj, blaga ali storitev skladno z osmim odstavkom 77. člena ZJN-3 izkaže na enega ali več naslednjih načinov:

- a) s seznamom gradenj, opravljenih v zadnjih petih letih in priloženimi potrdili o zadovoljivi izvedbi in izidu za najpomembnejše gradnje. Zaradi zagotovitve ustrezne ravni konkurence

lahko naročnik po potrebi navede, da bo upošteval dokazila o ustreznih gradnjah, opravljenih pred več kot petimi leti;

- b) s seznamom najpomembnejših dobav blaga ali opravljenih storitev v zadnjih treh letih skupaj z zneski, datumi in navedbo javnih ali zasebnih naročnikov. Zaradi zagotovitve ustrezne ravni konkurence lahko naročnik po potrebi navede, da bo upošteval dokazila o ustreznih dobavah blaga ali opravljenih storitvah izpred več kot treh let.

V 78. členu ZJN-3 so urejeni standardi za zagotavljanje kakovosti in standardi za okoljsko ravnanje. Tako so v prvem odstavku 78. člena ZJN-3 urejena vprašanja, če naročnik zahteva predložitev potrdila, ki ga izda neodvisni organ in potrjuje, da gospodarski subjekt upošteva določene standarde za zagotavljanje kakovosti, vključno z dostopnostjo za invalide, v drugem odstavku 78. člena ZJN-3 pa vprašanja, če naročnik zahteva predložitev potrdila, ki ga izda neodvisen organ in ki potrjuje, da gospodarski subjekt upošteva določene sisteme ali standarde za okoljsko ravnanje. Tretji odstavek 78. člena ZJN-3 ureja ravnanja naročnika in gospodarskih subjektov v primeru alternativnih možnosti dokazovanja skladnosti s temi standardi.

Kot je razvidno iz citiranih delov 76. člena ZJN-3, ima naročnik možnost kot pogoj za priznanje sposobnosti določiti tudi pogoj, ki se nanaša na izkušnje gospodarskega subjekta in torej določiti referenčni pogoj. Dokazila, s katerimi gospodarski subjekti dokažejo izpolnjevanje referenčnega pogoja, določa 77. člen ZJN-3, pri čemer naročnik lahko zahteva le dokazila, določena v 77. in 78. členu ZJN-3 (prva poved iz drugega odstavka 77. člena ZJN-3). Ne prva poved iz desetega odstavka 76. člena ZJN-3 ne 78. člen ZJN-3 nista relevantni pravni podlagi za reševanje spora med vlagateljem in naročnikom, saj se točka 8.3.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne nanaša na izkušnje gospodarskega subjekta za izvajanje javnega naročila skladno s standardi za zagotavljanje kakovosti ali standardi za okoljsko ravnanje. Vlagatelj ne nasprotuje možnosti, da naročnik določi referenčni pogoj (in zahteva posamezna dokazila; vprašanj v zvezi z dokazili sicer niti ne odpira), pač pa nasprotuje vsebini referenčnega pogoja zaradi naročnikove zahteve, da morata biti referenčna posla izvedena naročnikom v javnem sektorju.

Čeprav je vlagatelj tudi uveljavljal, da se naročnik za tolmačenje pojma »javni sektor«, kot ga je uporabil pri določitvi referenčnega pogoja, v odgovoru, objavljenem 1. 10. 2025 ob 8.23 na portalu javnih naročil, sklicuje na različne predpise, ki temu pojmu dajejo različno vsebino, pri čemer je naročnik tudi navedel, da ni navedel vseh predpisov, zaradi česar je po vlagateljevem stališču naročniku dana neupravičena diskrecija za tolmačenje, ki pomeni netransparentno in avtoritativno ugotavljanje izpolnjevanje pogoja za sodelovanje, je treba upoštevati, da bi bil ta očitek relevanten le v primeru, če bi se ugotovilo, da je naročnikovo sklicevanje na javni sektor v referenčnem pogoju skladno z ZJN-3. Če tako sklicevanje namreč ne bi bilo zakonito, bi bilo treba razveljaviti del referenčnega pogoja, ki se sklicuje na javni sektor, zato bi odpadel temelj, ki naj bi po vlagateljevem stališču omogočal različno tolmačenje izpolnjevanja referenčnega pogoja. Ob takem izhodišču tako tudi ne bi bilo treba niti ugotavljati, ali je bil naročnik prek portala eRevizija v smislu opozorila iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN opozorjen na to, da pojem »javni sektor« nima zamejene vsebine. Državna revizijska komisija je zato najprej odločala o tem, ali je zahteva, da morajo biti referenčna dela pridobljena za naročnika v javnem sektorju, na kar je bil naročnik opozorjen v smislu tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN (gl. npr. vprašanja, povezana z odgovori, objavljenimi 17. 9. 2025 ob 9.28, 1. 10. 2025 ob 8. 17 in 2. 10. 2025 ob 14.30 na portalu javnih naročil), skladna z ZJN-3.

Čeprav Državna revizijska komisija ne odreka naročniku, da kot subjekt, ki je po več različnih predpisih določen kot subjekt »javnega sektorja« (v vsebini definicij posameznih predpisov, ki opredeljujejo naročnika kot subjekt javnega prava, npr. tudi definicija naročnika iz točke c prvega odstavka 9. člena ZJN-3 v povezavi s tretjim odstavkom 9. člena ZJN-3), zahteva izpolnjevanje referenčnega pogoja, na podlagi katerega bi ugotavljal, ali ima gospodarski subjekt določeno

znanje in izkušnje, ki je relevantno za izvedbo predmeta javnega naročila v »javnem sektorju«, je treba v tej zadevi razjasniti, ali je z ZJN-3 neskladna določitev referenčnega pogoja tako, da naročnik zahteva pridobitev reference od naročnika »v javnem sektorju«, s čimer naj bi naročnik po vlagateljevem stališču neupravičeno izključeval gospodarske subjekte, ki imajo znanja in izkušnje, vendar pridobljena pri zasebnopravnih subjektih, kar naj bi bil tudi položaj pri vlagatelju zaradi udeležbe pri tem javnem naročilu z gospodarskim subjektom, ki naj bi imel sicer zahtevane reference, vendar pridobljene pri subjektu zasebnega prava.

Državna revizijska komisija je v obrazložitvi tega sklepa že navedla, da načelo preglednosti (tj. 6. člen ZJN-3) zahteva, da so vsi pogoji in podrobna pravila postopka oddaje v javnem razpisu ali razpisni dokumentaciji (tj. dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila) določeni jasno, natančno in nedvoumno, tako da lahko vsi razumno obveščeni in običajno skrbni ponudniki razumejo njihov natančen obseg in jih razlagajo enako in da lahko naročnik učinkovito preizkusi, ali ponudbe ponudnikov ustrezajo merilom, ki urejajo zadevno naročilo (sodba Sodišča Evropske unije v zadevi Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski, št. C-368/10 z dne 10. 5. 2010, točka 109). Z jasno, natančno in nedvoumno določitvijo posameznih zahtev naročnik omogoči upoštevanje načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) pri pregledu in ocenjevanju ponudb, pri čemer vsem gospodarskim subjektom omogoči tudi, da si v času priprave ponudb enako tolmačijo naročnikove zahteve.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je pojem »javni sektor« pojem, ki ga je treba tolmačiti, pri čemer le dejstvo, da je treba ta pojem tolmačiti, ne predstavlja sam po sebi kršitve ZJN-3, saj je tudi iz sodbe zadevi Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski, št. C-368/10 z dne 10. 5. 2010, točka 109, razvidno, da Sodišče Evropske unije uporabi v kontekstu ponudnikov besedno zvezo »razlagajo enako«. Naročnik je z odgovorom, objavljenim 1. 10. 2025 ob 8.23 na portalu javnih naročil, pojasnil, da se ga tolmači v smislu veljavne zakonodaje z več področij, pri čemer naročnik tega seznama predpisov ni določil kot zaprtega, saj je v besedilu navedel tudi »(ki niso nujno vsi zajeti)«. Kot je razvidno iz odgovorov, ki so bili objavljeni na portalu javnih naročil, in naročnikovih argumentov iz odločitve o zahtevku za revizijo, naročnik izpostavlja pomen javnega sektorja in razlik z zasebnopravnim sektorjem, zaradi česar naj ju ne bi mogli obravnavati kot enakovredna za pridobitev izkušenj in znanj. Vendar Državna revizijska komisija opozarja, da se obstoj znanj in izkušenj določa v povezavi s predmetom javnega naročila (tretja poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3) in torej, med drugim, glede na blago in storitve (prim. z definicijami iz 4. in 5. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3), ne pa na subjekt, pri katerem se je dobavljalo blago ali so se izvajale storitve. Navedeno pot tolmačenja ne nazadnje podpira določitev dokazila iz točke b osmega odstavka 77. člena ZJN-3, ki kot skladno dokazilo omogoča predložitev seznama dobav blaga ali opravljenih storitev pri javnih ali zasebnih naročnikih. Zasebni naročniki tako sami po sebi niso izključeni iz kroga subjektov, za katere je nek gospodarski subjekt dobavil blago ali opravil storitev. Naročnik se v odločitvi o zahtevku za revizijo (str. 23, tretji odstavek) sicer sklicuje na to, da naj bi Državna revizijska komisija »že večkrat zavzela stališče, da lahko naročnik, če predmet javnega naročila to upravičuje, reference omeji tudi zgolj na subjekte javnega prava«, vendar v zvezi s tem ni navedel nobene odločitve Državne revizijske komisije, na kar je vlagatelj utemeljeno opozoril v vlogi z dne 28. 11. 2025 (str. 7, zadnja poved v tretjem odstavku).

Kot je razvidno iz referenčnega pogoja, naročnik v osnovi izključuje možnost gospodarskih subjektov, da bi se sklicevali na znanje in izkušnje, pridobljene pri določenih subjektih, ki niso iz »javnega sektorja«, in torej izključuje možnost sklicevanja gospodarskega subjekta na znanja in izkušnje, ker niso bile pridobljene pri pravilni kategoriji subjektov. Čeprav Državna revizijska komisija lahko razume pojasnila naročnika, da se v javnem sektorju izvajajo dejavnosti, ki se ne izvajajo pri zasebnopravnih subjektih, pri čemer javni sektor zavezujejo tudi drugačni predpisi kot zasebnopravne subjekte, zaradi česar je tudi delovanje teh subjektov različno, pa je treba še

vedno upoštevati to, da naročnik razlikuje možnost gospodarskih subjektov, da se sklicujejo na znanja in izkušnje glede na subjekt, pri katerem so pridobili ta znanja in izkušnje, ne pa glede na (ne)skladnost znanj in izkušenj glede na predmet obravnavanega javnega naročila. Državna revizijska komisija tako ugotavlja, da je naročnikovo vezanje pridobivanja znanj in izkušenj glede na subjekt nesorazmerno (kršitev tretje povedi iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3 v povezavi z 8. členom ZJN-3), saj bi naročnik lahko enak cilj, tj. pridobitev izvajalca s potrebnimi znanji in izkušnjami, lahko dosegel na drug način, ta drugi način pa je bolj sorazmeren in bi gospodarske subjekte razlikoval glede na pridobljena znanja in izkušnje z izvajanjem posameznih storitev ali dobav posameznega blaga. Če bi namreč naročnik določil, katere so tiste storitve ali dobave blaga, s katerimi mora imeti gospodarski subjekt izkušnje, bi odpadli tudi vsi morebitni spori o mejnih primerih, ali nek subjekt spada v javni sektor ali ne. Tako naročnik kot gospodarski subjekt bi se namreč v zvezi s ponodbami osredotočili na to, ali so zagotovljena potrebna znanja in izkušnje z določenimi storitvami in/ali dobavami določenega blaga, ne pa s pravnim statusom posameznega naročnika, za katerega je gospodarski subjekt opravil referenčni posel, s tem pa opravil referenčne storitve in dobavil referenčno blago. To bi bilo toliko bolj očitno (če se samo zaradi večje nazornosti odmisli še druge elemente referenčnega pogoja) v primeru, da bi bilo treba razjasnjevati, ali je mogoče priznati referenco, ki jo je gospodarski subjekt pridobil v tujini, kjer za status, ali je nek subjekt tudi subjekt javnega prava, ne veljajo slovenski predpisi.

Ker je Državna revizijska komisija ugotovila to kršitev, je skladno z drugo alineo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN razveljavila referenčni pogoj, kot izhaja iz točke 8.3.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v delu, ki se nanaša na zahtevo »v javnem sektorju«. Navedeno tako pomeni, da Državni revizijski komisiji, kot je predhodno navedla, ni treba posebej odločati tudi o očitku o naročnikovi neupravičeni diskreciji za tolmačenje pojma »javni sektor«, hkrati pa niti o tistih vlagateljevih očitkih, s katerimi vlagatelj utemeljuje še druge neskladnosti, ki so povezane z elementom »v javnem sektorju«. To še toliko bolj velja, če bi Državna revizijska komisija sicer morala ugotoviti, da v zvezi s temi kršitvami ni bilo podano opozorilo v smislu tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN.

Vlagatelj je nadalje navedel, da je naročnik povzročil neskladnost, dvoumnost oziroma nejasnost zahtev, ko je najprej zahteval, da mora imeti vsa programska oprema, ki je predmet ponudbe v sklopu št. 1, veljavno certifikacijo Arhiva Republike Slovenije skladno s 65. členom ZVDAGA in določbami Pravilnika o enotnih tehnoloških zahtevah za zajem in hrambo gradiva v digitalni obliki (Uradni list RS, št. 118/2020) (točka 8.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), nato pa je z odgovorom, objavljenim 6. 10. 2025 ob 10.40 na portalu javnih naročil:

»[...] naročnik pojasnjuje, da je za programsko opremo, ki se uporablja pri javnopravnih osebah v Republiki Sloveniji, obvezna certifikacija pri Arhivu Republike Slovenije na podlagi določb veljavne zakonodaje (ZVDAGA, UVDA ter podzakonski akti). Certifikacija, opravljena v drugih državah članicah EU, v Sloveniji sama po sebi ne zadošča, saj veljavnost zagotavlja izključno potrditev ARS.

Naročnik ne omejuje konkurence glede izvora ponudnika – sodelujejo lahko vsi ponudniki iz držav članic EU –, vendar pa mora biti ob podpisu pogodbe zagotovljeno, da ima ponujena programska oprema veljavno certifikacijo pri ARS. To pomeni, da naročnik dopušča, da se postopek pridobitve oziroma podaljšanja certifikacije izvede tudi po oddaji ponudbe, vendar mora biti certifikacija pravočasno urejena, da je programska oprema ob začetku izvajanja pogodbe zakonito uporabna. Naročnik torej potrjuje, da lahko sodelujejo tudi ponudniki iz drugih držav članic EU, vendar pod pogojem (op. v tem delu se naročnik strinja s ponudnikom), da mora biti do podpisa pogodbe zagotovljena veljavna certifikacija programske opreme pri Arhivu Republike Slovenije. V primeru, da ponudnik s tako certifikacijo še ne razpolaga, v ponudbi predloži lastno izjavo, da jo bo zagotovil do podpisa pogodbe«,

spremenil določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tako, da mora biti veljavna certifikacija programske opreme pri Arhivu Republike Slovenije zagotovljena do podpisa

pogodbe, pri čemer v primeru, da gospodarski subjekt s tako opremo še ne razpolaga, v ponudbi predloži lastno izjavo, da jo bo zagotovil do podpisa pogodbe. Vlagatelj je navedel, da mu ni jasno, kako naj predloži najmanj dve referenci uvedbe certificiranega dokumentacijskega sistema, ki ga ponuja v tem postopku oddaje javnega naročila, če pa je lahko certifikacija programske opreme zagotovljena do podpisa pogodbe.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj izpostavlja odgovor, objavljen 6. 10. 2025 ob 10.40 na portalu javnih naročil, s katerim je naročnik odgovoril na poziv:

»Naročnik v poglavju 8.3 Pogoji za priznanje sposobnosti navaja, da mora imeti vsa programska oprema veljavno certifikacijo s strani Arhiva Republike Slovenije. Prosimo za potrditev, da lahko sodelujejo tudi ponudniki, ki imajo veljavno certifikacijo opravljeno v drugi državi članici EU. Opozarjamo, da je tudi v tem delu trg EU enovit in torej naročnik ne more že kot pogoj za sodelovanje oblikovati zahtev, ki konkurenco omejujejo samo na tiste ponudnike, ki imajo certifikacijo opravljeno v času zbiranja ponudb, ampak mora dopustiti, da je certifikacijo potrebno zagotoviti najkasneje do podpisa pogodbe.

Smiselno enako je bilo že pred časom odločeno v zvezi z nastopanjem inženirskih podjetij in njihovih strokovnjakov, ki morajo prav tako imeti opravljen strokovni izpit in biti vpisani v imenik IZS, da lahko v Sloveniji sploh veljavno ponujajo svoje storitve«.

Državna revizijska komisija tudi ugotavlja, da vlagatelj do seznanitve z odgovorom, objavljenim 6. 10. 2025 ob 10.40 na portalu javnih naročil, objektivno ni mogel vedeti, ali ta odgovor morebiti posega v kateri drugi del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik sicer v odločitvi o zahtevku za revizijo zavrača poseg v druge dele dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kar utemeljuje s tem, da se odgovor nanaša na drugo zahtevo, kot je referenčni pogoj iz točke 8.3.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Vendar Državni revizijski komisiji ni treba ugotavljati, ali je naročnik z izpostavljenim odgovorom morebiti posegel tudi v referenčni pogoj iz točke 8.3.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in bi bila zaradi tega dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila neskladna, dvoumna oziroma nejasna, kot je uveljavljal vlagatelj, saj je upoštevala, kot je naročnik pravilno uveljavljal v odločitvi o zahtevku za revizijo, da vlagatelj na izpostavljeno kršitev ni opozoril na portalu javnih naročil, kot to določa tretji odstavek 16. člena ZPVPJN. Državna revizijska komisija namreč ugotavlja, da je iz točke B.3.2 obvestila o naročilu – popravek 4 razvidno, da je rok, do katerega so gospodarski subjekti lahko zastavili vprašanje, 20. 10. 2025 do 10. ure, kar je še skoraj dva tedna po objavi spornega odgovora na portalu javnih naročil. To pomeni, da bi vlagatelj, ki je zahtevek za revizijo vložil 11. 11. 2025 ob 8.58 na portalu eRevizija, v smislu zahtev iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN lahko prek portala javnih naročil opozoril na kršitev, lahko pa bi na to kršitev opozoril kateri od drugih gospodarskih subjektov. Čeprav je res, da je iz predloga:

»pri podrobni analizi vaših odgovorov z namenom priprave ponudbe ugotavljamo, da na vrsto neposrednih vprašanj posredujete posredne odgovore iz katerih lahko na stanje pri naročniku ali razumevanje, ki je potrebno za pripravo ponudbe samo sklepamo. Prav tako na najpomembnejša vsebinska vprašanja podajate splošna pojasnila, ki nekajkrat tudi v nasprotju s predhodnimi odgovori.

Zato vas pozivamo, da vaše odgovore še enkrat preučite in podate odgovore na neodgovorjena vprašanja, pojasnite kaj sploh naročate ter da so odgovori skladni z dejanskim stanjem. Brez tega katerikoli ponudnik, razen tistega, ki bi bil preferiran ne more pripraviti ponudbe. Žal je primerov opisanega stanje preprosto preveč na teh skoraj 70tih straneh odgovorov, da bi lahko vsakega posebej izpostavili«,

na katerega je naročnik odgovoril 20. 10. 2026 ob 10.35 na portalu javnih naročil:

»naročnik je skrbno preučil vašo pripombo ter ugotavlja, da v vašem sporočilu ni zastavljen noben konkreten vprašaj, na katerega bi lahko podal odgovor. Naročnik meni, da so bila vsa postavljena vprašanja obravnavana strokovno in v skladu z zakonodajo ter prakso javnih naročil. Odgovori

so bili podani na podlagi veljavne dokumentacije razpisa in v okviru zakonskih možnosti naročnika.

Naročnik zagotavlja, da vsi ponudniki prejmejo enake informacije in da ni noben ponudnik v privilegiranem položaju. Vsa pojasnila so javno dostopna vsem zainteresiranim ponudnikom. Splošne pripombe brez konkretnih vprašanj naročnik ne more obravnavati kot zahtevo za pojasnilo»,

razvidno, da je gospodarski subjekt opozoril tudi na neskladnosti med pojasnili (tj. »pojasnila, ki nekajkrat tudi v nasprotju s predhodnimi odgovori«), tega ni mogoče razumeti kot opozorilo v smislu tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN glede konkretne kršitve, ki jo je izpostavil vlagatelj, saj je treba upoštevati, da v tem, na kar je v izpostavljenem pozivu opozoril gospodarski subjekt, ne izhaja noben konkreten ali določljiv očitek, ki bi se nanašal ravno na konkretno kršitev, ki jo je izpostavil vlagatelj. Da v zvezi s konkretno kršitvijo, ki jo je izpostavil vlagatelj, Državna revizijska komisija ne bi mogla sprejeti drugačnega stališča v zvezi z odsotnostjo opozorila po tretjem odstavku 16. člena ZPVPJN, bi potrjevalo sicer tudi izhodišče, če bi se vprašanje razumelo le v smeri, da posamezni odgovori na vprašanja niso medsebojno usklajeni, na pa tudi v smeri, da odgovori na vprašanja niso usklajeni do kakšne izmed določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki niso bile predmet vprašanj. Državna revizijska komisija zato ni odločala o kršitvi glede domnevne neskladnosti med zahtevama za predložitev dveh referenc v ponudbi in možnostjo certificiranja programske opreme do podpisa pogodbe.

Vlagatelj je nadalje uveljavljal, da naročnik za sklop št. 1 nezakonito zahteva, da mora biti ponudnik certificiran po standardu ISO 27001. Vlagatelj je navedel, da:

- je predmet javnega naročila uvedba certificiranega dokumentarnega sistema in certificiranega e-arhiva, pri čemer morata oba sistema imeti certifikacijo, ki jo opravi Arhiv Republike Slovenije,
- postopek certifikacije, ki jo opravi Arhiv Republike Slovenije, med drugim, vključuje tudi preverjanje tehnične in organizacijske varnosti sistemov ter ustreznosti postopkov zajema, hrambe in dostopa do dokumentarnega gradiva, kar presega zahteve standarda ISO 27001, ki se v določenih delih prekriva z zahtevami ZVDAGA,
- zahteva, da mora biti ponudnik certificiran po standardu ISO 27001, nesorazmerno podvaja zahteve v zvezi s predmetom javnega naročila in neupravičeno omejuje konkurenco med ponudniki, pri čemer se ta zahteva nanaša na vse partnerje v konzorciju,
- je naročnika prek portala javnih naročil opozoril na kršitve, ki jih naročnik ni odpravil, temveč je z odgovori pokazal, da ne pozna predmeta javnega naročila in tako od gospodarskih subjektov zahteva izpolnjevanje pogojev za sodelovanje, ki so nesorazmerni s predmetom javnega naročila, pri čemer iz določb Zakona o informacijski varnosti (Uradni list RS, št. 40/2025; v nadaljevanju: ZInfV-1) tudi ne izhaja, kot zatrjuje naročnik, da mora zagotoviti, da vsi ponudniki in podizvajalci izvajajo enakovredne tehnične in organizacijske ukrepe kakovosti in varnosti, kot jih izvaja sam, temveč mora naročnik upoštevati vse specifične posameznega dobavitelja in proizvoda ter določiti ustrezne minimalne zahteve in ukrepe za posamezne dobavitelje za zagotovitev varnosti dobavne verige,
- četudi bi sledili naročnikovi argumentaciji, ostaja dejstvo, da naročnik ni certificiran po standardu ISO 27001, saj ima certificiranje šele v dolgoročnem načrtu,
- zaradi nesorazmerno določenega pogoja ne more predložiti ponudbe, saj se pogoj glede standarda ISO 27001 nanaša na vse partnerje v konzorciju, ki bi med izvajanjem pogodbe dostopali do naročnikovih podatkov oziroma obdelovali njegove podatke,
- ker naročnik omogoča namestitve rešitev na svoji infrastrukturi in celo preferira rešitev z lokalno namestitvijo, saj lahko maksimalno izkoristi obstoječo opremo, ki jo že ima, pri čemer bo naročnik (deloma) sam nadziral varnost sistema, saj bo izvajalec nadziral varnost le na aplikacijski ravni, je nesorazmerno, da od ponudnika zahteva certifikat ISO 27001, ki ga nima niti sam in bo v tem primeru celo sam nadziral varnost sistema, kar pomeni, da naročnik od vlagatelja in partnerja zahteva višjo stopnjo varnosti, kakovosti in procesne urejenosti, kot jo

zagotavlja sam, zato je zahteva za certificiranost po standardu ISO 27001 nesorazmerna s predmetom javnega naročila,

- se naročnik po eni strani sklicuje na certifikacijo sistema po Arhivu Republike Slovenije, po drugi strani pa navaja, da so določbe ZVDAGA zastarele in ne nudijo ustrezne informacijske varnosti, s čimer opravičuje, da od ponudnikov zahteva izpolnitev nesorazmernih pogojev za sodelovanje in predložitev certifikatov, ki jih nima niti sam.

Naročnik je uveljavljal, da vlagatelj ne izkazuje aktivne legitimacije iz prvega odstavka 14. člena ZPVPJN, saj ni navajal, da on ali gospodarski subjekti, s katerimi želi sodelovati, ne razpolagajo s certifikatom ISO 27001 ali enakovrednim, sicer pa je vlagateljeve očitke obravnaval vsebinsko in jih zavrnil. Naročnik je navedel, da:

- je že sam vlagatelj navedel, da se vsebina standarda ISO 27001 samo »v določenih delih« prekriva z zahtevami ZVDAGA, kar pomeni, da ima standard v preostalih delih vsebino, ki je širša oziroma drugačna od zakonskih zahtev ZVDAGA,
- standard ISO 27001 pokriva informacijsko varnost in kibernetične grožnje, kar ZVDAGA ne ureja, saj bi nasprotnem primeru ne bila potreba po sprejemu ZInFV-1,
- če vlagatelj meni, da je certifikacija po ZVDAGA enakovredna certifikaciji po standardu ISO 27001, je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila pustil odprto možnost enakovrednega certifikata in je na vlagatelju, da v ponudbi to enakovrednost dokaže,
- je ZVDAGA sicer starejša zakonodaja, ki ureja in predpisuje hrambo arhivskega gradiva, vendar kljub svoji relevantnosti ne naslavlja nujno posebne občutljivosti določene vrste dokumentacije – zlasti zdravstvene, ki vsebuje podatke o pacientovem zdravstvenem stanju, ki so posebej varovani osebni podatki, njihova zloraba pa bi lahko povzročila resne posledice,
- standard ISO 27001 zagotavlja mednarodno priznan okvir za vzpostavitev, vzdrževanje in stalno izboljševanje sistema upravljanja informacijske varnosti (ISMS), s čimer se zagotavlja zaščita zaupnosti, celovitosti in razpoložljivosti informacij, kar je ključno pri obdelavi in hrambi občutljivih osebnih in zdravstvenih podatkov,
- naročnik kot upravljavec kritične infrastrukture po zakonodaji o kritični infrastrukturi v javnem zdravstvu spada med bistvene subjekte po ZInFV-1 in je zavezan k najvišjim standardom kakovosti, varnosti in zanesljivosti vseh informacijskih sistemov, enako raven pa mora zahtevati tudi od svojih bistvenih dobaviteljev,
- upravlja z obsežnimi količinami izjemno občutljivih osebnih in zdravstvenih podatkov, katerih zloraba bi povzročila resno škodo pacientom, zato mora zagotoviti, da vsi njegovi ponudniki in podizvajalci izvajajo enakovredne tehnične in organizacijske ukrepe varnosti in kakovosti, kot jih izvaja sam,
- ima v dolgoročnem načrtu certifikacijo po standardu ISO 27001, v skladu s Splošno uredbo o varstvu osebnih podatkov (GDPR) pa ostaja upravljavec osebnih podatkov, ko so ti v hrambi ali obdelavi pri ponudniku, zato je še vedno odgovoren, da so ti ukrepi ustrezni in skladni z zakonodajo,
- je narava storitve, pri kateri bo izvajalec dostopal do vseh najbolj občutljivejših osebnih podatkov pacientov taka, da mora biti raven ukrepov za zagotovitev varnosti dobavne verige pri katerem koli izvajalcu, ki zagotavlja te storitve, absolutno na najvišji ravni,
- ne more in ne sme kot naročnik od svojih ponudnikov in podizvajalcev zahtevati nižje stopnje varnosti, kakovosti in procesne urejenosti, kot jo zagotavlja sam,
- je zahteva po razpolaganju s certifikatom po standardu ISO 27001 utemeljena, saj zagotavlja, da ponudnik ne izpolnjuje le minimalnih zakonskih pogojev, temveč deluje po preverjenih, mednarodno priznanih okvirih, ki sta skladna z naročnikovimi standardi in dolgoročno strategijo,
- glede na trajanje obdobja izvajanja predmeta javnega naročila (7 let), v katerem namerava pridobiti certifikacijo po standardu ISO 27001, od izvajalca naknadno ne bo mogel zahtevati pridobitve certifikata po standardu ISO 27001, zato že sedaj upošteva svoje prihodnje stanje,

- je kot naročnik odgovoren za varnost podatkov, zato je ključno, da so pri izvajalcu, ki bo ves čas opravljal operativne naloge v zvezi s sistemom, izpolnjeni najvišji standardi informacijske varnosti, zato je upravičen od izvajalca zahtevati certifikacijo, ki je – trenutno – višja od naročnikove,
- je Državna revizijska komisija že odločila (npr. zadeva št. 018-052/2025), da lahko naročnik od ponudnikov zahteva izpolnjevanje standarda ISO 27001 ali enakovrednega,
- je zahteval izpolnjevanje zahtev po standardu ISO 27001 le za partnerje v konzorciju, ki bodo pri izvajanju pogodbe dostopali do naročnikovih podatkov oziroma jih obdelovali, ne pa od vseh partnerjev brez upoštevanja njihovih aktivnosti pri predmetu javnega naročila,
- je z zahtevo po razpolaganju s certifikatom po standardu ISO 27001 določil ustrezen pogoj za zaščito informacij,
- ima kot naročnik pravico in po ZInfV-1 tudi odgovornost za postavitev zahteve po ustrezni stopnji informacijske varnosti za vse obdelovalce naročnikovih podatkov,
- z nudenjem vzdrževalcu ponujenega sistema možnosti za oddaljeno povezavo VPN do lastnih sistemov kibernetiskim napadalcem odpira dodatne napadalne površine in vstopne točke prek izbranega ponudnika, zato mora to obvezno nasloviti in obvladovati prek identificiranih tveganj.

Državna revizijska komisija ni sledila naročnikovim pomislekom o neobstoju aktivne legitimacije pri vlagatelju po prvem odstavku 14. člena ZPVPJN, četudi vlagatelj ni izrecno navedel, da bodisi on bodisi kateri od gospodarskih subjektov, s katerimi bi želel predložiti ponudbo, ne razpolaga s certifikatom po standardu ISO 27001 ali enakovrednim, saj je upoštevala, da je vlagatelj navajal (zahtevke za revizijo, str. 25, prvi odstavek), da je pogoj toliko nesorazmeren, da vlagatelj ne more oddati ponudbe, ker zavezuje tudi vse partnerje v konzorciju, ki bi pri izvajanju pogodbe dostopali do podatkov naročnika oziroma obdelovali njegove informacije. Že iz te vlagateljeve navedbe, da ne more oddati ponudbe, pri čemer navaja problematiko s partnerji, implicitno pomeni, da bi vlagatelj pri tem javnem naročilu želel nastopati kot eden izmed članov skupine gospodarskih subjektov, vendar javnega naročila ta skupina ne bi mogla pridobiti zaradi neizpolnjevanja spornega pogoja. Tak položaj je vlagatelj potrdil v vlogi z dne 28. 11. 2025 (str. 8, drugi odstavek), ko se je skliceval na konkreten gospodarski subjekt, s katerim bi sodeloval v partnerskem odnosu. Naročnik je sicer v vlogi št. 260-11/2025-127 z dne 4. 12. 2025 (str. 5, peti in šesti odstavek) navedel, da je vlagatelj s konkretizacijo sodelovanja s partnerjem, ki ga je navedel v vlogi z dne 28. 11. 2025, prekludiran, vendar Državna revizijska komisija tudi, če bi morala slediti naročnikovi navedbi, da vlagatelj ne more šele v vlogi z dne 28. 11. 2025 navesti partnerja, to ne bi spremenilo predhodno podane ugotovitve, da že iz zahtevka za revizijo implicitno izhaja vlagateljeva želja po nastopanju s partnerjem pri tem javnem naročilu. Državna revizijska komisija sicer dodaja, da ZPVPJN za priznanje aktivne legitimacije zaradi domnevno omejujoče določbe, ki bi vlagatelju onemogočala sodelovanje s partnerjem, ne zahteva, da bi moral vlagatelj vnaprej razkriti podatke o tem partnerju, niti ne določa, da bi morali vsi gospodarski subjekti, ki bi želeli kot partnerji sodelovati v postopku javnega naročanja, vložiti zahtevek za revizijo skupaj, posamično ali kako drugače. ZPVPJN še celo v primeru nastopanja gospodarskih subjektov v postopku oddaje javnega naročila kot partnerjev, ki so predložili ponudbo kot skupina gospodarskih subjektov, ne zahteva, da bi morali vsi partnerji skupaj, posamično ali kako drugače vložiti zahtevek za revizijo, temveč zadošča, če zahtevek za revizijo vloži katerikoli od partnerjev (tretji odstavek 9. člena ZPVPJN). Ker Državna revizijska komisija ni upoštevala naročnikovega stališča o prekluziji, je nebitveno ugotavljanje, ali bi imel naročnik pravico vložiti vlogo, kot je vloga št. 260-11/2025-127 z dne 4. 12. 2025, za kar si prizadeva vlagatelj (prim. vlogo z dne 9. 12. 2025, str. 2, prvi odstavek).

Naročnik je v točki 8.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kot je razvidna od objave obvestila o javnem naročilu, določil:

»Ponudnik v sklopu št. 1 mora biti certificiran po standardu ISO 27001 za področje implementacije sistemov za obvladovanje dokumentov ter elektronsko hrambo, ali enakovrednem, ter po standardu ISO 9001:2015, ali enakovrednem«,

nato je odgovarjal na vprašanja gospodarskih subjektov, zaradi česar so ti odgovori postali del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (tretja poved iz prvega odstavka 67. člen ZJN-3), kot končno pa je, kot je razvidno iz objave čistopisa (točka 8.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kot je razvidna od objave obvestila o javnem naročilu – popravek 4), določil:

»Ponudnik v sklopu št. 1 mora biti certificiran po standardu ISO 27001, ali enakovrednem, ter po standardu ISO 9001, ali enakovrednem.«

Eden izmed relevantnih odgovorov je tisti, ki je bil objavljen 2. 10. 2025 ob 14.37 na portalu javnih naročil:

»Naročnik se zahvaljuje za opazko. Pogoji glede standarda ISO 27001 se nanašajo na vse partnerje v konzorciju, ki bodo v okviru izvajanja pogodbe dostopali do podatkov naročnika oziroma obdelovali njegove informacije. V takšnih primerih morajo biti ustrezni standardi informacijske varnosti zagotovljeni pri vsakem posameznem partnerju.

Če posamezni partner v konzorciju opravlja zgolj finančno vlogo (npr. financer projekta) in pri izvedbi ne obdeluje niti ne dostopa do podatkov naročnika, zanj izpolnjevanje pogoja ISO 27001 ni zahtevano.«

Iz točke 8.8.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je tako razvidno, da naročnik določa, da mora vsak ponudnik (bodisi posamični ponudnik bodisi ponudniki v skupnem nastopu kot partnerji), ki bo dostopal do naročnikovih podatkov oziroma obdeloval njegove informacije, razpolagati z dvema certifikatoma, tako s certifikatom po standardu ISO 27001 (ali enakovrednim) kot s certifikatom ISO 9001 (ali enakovrednim), pri čemer se zahteva za certificiranje po teh standardih nanaša le na sklop št. 1 (*»Dokumentni sistem«*), ne pa tudi sklop št. 2 (*»E-hramba«*). Vlagatelj ne izpodbija zahteve za razpolaganje s certifikatom ISO 9001 (ali enakovrednim), pač pa le zahtevo za razpolaganje s certifikatom ISO 27001 (ali enakovrednim). Četudi vlagatelj ni izrecno izpodbijal pristavka *»ali enakovrednem«*, to po vsebini izhaja iz zahtevka za revizijo, ker se ne strinja, da bi smel naročnik sploh zahtevati že certificiranje po standardu ISO 27001.

Vlagatelj se v vlogi z dne 9. 2. 2026 (str. 4, zadnji odstavek, ki se nadaljuje na str. 5) neutemeljeno sklicuje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-138/2017, s katero je Državna revizijska komisija *»zahtevo naročnika po standardu ISO27001, pri čemer je tamkajšnji naročnik Elektro Ljubljana d.d. celo imel pridobljen certifikat ISO 27001, za razliko od konkretnega naročnika, ki sploh ne razpolaga s takšnim certifikatom, kljub temu pa ga v konkretnem javnem naročilu zahteva od vlagatelja oziroma ponudnikov«,* saj si položaja nista primerljiva, še manj pa enaka. Državna revizijska komisija je v zadevi št. 018-138/2017 sicer razveljavila *»zahtevo iz 11. alinee točke 2.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila«,* ki je bila v povezavi z zahtevo o certifikatu po standardu ISO 27001, vendar je to storila, kot je tudi izrecno navedla v odločitvi, ker je bila ta zahteva *»v neposredni povezavi z razveljavljenima deloma dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila«* (tj. merilom E (cena storitev MDM) ter točkama II.1.6 objave in 1.9 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (da naročilo ni razdeljeno na sklope)), *»ne da bi sicer ugotovljala, ali bi bilo treba pritrditi tudi vlagateljevim navedbam, da so zahteve iz 11. alinee točke 2.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tudi sicer še drugače nezakonite«*. Ker je bil del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v zvezi s certifikatom po standardu ISO 27001 tedanjega naročnika (tj. Elektro Ljubljana, d. d.) razveljavljen iz razlogov, ki se ne nanašajo na samo zakonitost določitve zahteve glede razpolaganja s certifikatom po standardu ISO 27001 (pri čemer razlogi tudi niso v ničimer povezani s sporom v tej zadevi), je pravno nepomembno dejstvo, da je tedanji naročnik (tj. Elektro Ljubljana, d. d.) razpolagal s certifikatom po standardu ISO 27001.

Državna revizijska komisija v zvezi z naročnikovim (ne)razpolaganjem s certifikatom po standardu ISO 27001 še dodaja, da samo dejstvo, da naročnik ne razpolaga s certifikatom po standardu ISO 27001, a da ga zahteva od gospodarskih subjektov, ni samo po sebi v nasprotju z ZJN-3, kar je Državna revizijska komisija navedla že v zadevi št. 018-195/2018, pri čemer ni našla razlogov, da bi morala od tega stališča odstopiti. V obravnavani zadevi je treba celo ugotoviti, da je naročnik uveljavljal, da namerava certifikat po standardu ISO 27001 pridobiti. Ali bo naročnik pridobil certifikat po standardu ISO 27001 in ali ga bo pridobil, je ob dejstvu, da ni problematičen niti položaj, da naročnik nima certifikata po standardu ISO 27001 (zadeva št. 018-195/2018), pravno nerelevantno. Zato vlagatelj neuspešno uveljavlja kršitev z utemeljitvami, ki izpostavljajo dejstvo, da naročnik nima pridobljenega certifikata po standardu ISO 27001.

Državna revizijska komisija je v zvezi s standardom ISO 27001 z dopisom št. 018-155/2025-10 z dne 29. 1. 2026 zaprosila za pojasnila Arhiv Republike Slovenije, ki je pojasnila posredoval z dopisom št. 6250-5/2026-3441-5 z dne 2. 2. 2026. Državna revizijska komisija je s pojasnili Arhiva Republike Slovenije seznanila naročnika in vlagatelja, pri čemer se je naročnik do njih opredelil z vlogo št. 260-11/2025-137 z dne 9. 2. 2026, vlagatelj pa z vlogo z dne 9. 2. 2026.

Državna revizijska komisija pri tem poudarja, da se vprašanja, ki jih je zastavila Arhivu Republike Slovenije:

1. Ali se postopek certifikacije opreme in storitev iz 85. in 86. člena ZVDAGA izvaja na podlagi enakovrednih oziroma primerljivih kriterijev, ki veljajo za izdajo certifikata po standardu ISO 27001?
2. Ali se vsebina standarda ISO 27001 v celoti ali delno prekriva s certifikacijo opreme in storitev iz 85. in 86. člena ZVDAGA oziroma ali med obema postopkoma oziroma standardoma obstajajo razlike in katere?
3. Ali je certifikacijo opreme in storitev iz 85. in 86. člena ZVDAGA mogoče obravnavati kot enakovredno certifikaciji po standardu ISO 27001 v smislu enakovrednosti izkazovanja sposobnosti za vzpostavitev celovitega sistema upravljanja informacijske varnosti, ki vključuje analizo tveganj, varnostne politike, tehnične in organizacijske kontrole ter stalno izboljševanje?

niso nanašala na tolmačenje ZJN-3, saj je za tolmačenje ZJN-3 pristojna le Državna revizijska komisija, temveč je Državna revizijska komisija s temi vprašanji pridobivala informacije o enakosti oziroma različnosti ureditev po 85. in 86. členu ZVDAGA in standardu ISO 27001, da bi lahko ugotavljala, ali je naročnik določil pogoj iz točke 8.8.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila skladno z ZJN-3, ki vzpostavlja osnove za ugotavljanje zakonitosti določitve pogoja. Državna revizijska komisija pri tem poudarja, da je vlagateljeva stališča iz vloge z dne 9. 2. 2026 o nepotrebni, neprimernosti, prekomernosti ipd. pogoja iz točke 8.8.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila obravnavala v obsegu, ali je naročnik pogoj iz točke 8.8.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil zakonito ob upoštevanju načela sorazmernosti (8. člen ZJN-3) in upošteva pravila za določanje pogojev za sodelovanje (76. člen ZJN-3). Državna revizijska komisija sicer ugotavlja le skladnost naročnikovega ravnanja z ZJN-3 in drugimi predpisi o javnem naročanju, ne pa skladnosti ravnanja s predpisi z matičnega področja.

Arhiv Republike Slovenije je med drugim pojasnil, zakaj se ureditvi po 85. in 86. členu ZVDAGA ter standardu ISO 27001 delno prekrivata in čemu nista zamenljivi oziroma enakovredni. Čeprav je naročnik v vlogi št. 260-11/2025-137 z dne 9. 2. 2026 opozoril na pomanjkljivosti v odgovoru Arhiva Republike Slovenije, a je kljub temu menil, da pritrjuje njegovemu tolmačenju, ker ne podpira vlagateljevih stališč, vlagatelj pa je v vlogi z dne 9. 2. 2026 opozoril na potrebo po upoštevanju konteksta, v katerem je Arhiv Republike Slovenije odgovoril na vprašanja, pri čemer je navajal, da stališča Arhiva Republike Slovenije pritrjujejo njegovemu tolmačenju in da naročnik nepravilno tolmači pojasnila Arhiva Republike Slovenije, Državni revizijski komisiji ni bilo treba

razjasnjevati vseh razhajanj razumevanja naročnika in vlagatelja, pa niti ugotavljati, katere vse razlike je mogoče najti med ureditvama po 85. in 86. členu ZVDAGA ter standardu ISO 27001, niti ji ni bilo treba slediti naročnikovemu predlogu, da pozove Arhiv Republike Slovenije na dodatna pojasnila, ker naj bi bilo pojasnilo pomanjkljivo. Za potrebe revizijskega postopka je namreč bistveno, ali je mogoče zaključiti, da sta si ureditvi po 85. in 86. členu ZVDAGA ter standardu ISO 27001 enaki. Četudi bi bilo treba šteti, da je pojasnilo Arhiva Republike Slovenije pomanjkljivo, je kljub temu mogoče iz prejetega pojasnila v delu, ki ga ne bi bilo treba morebiti še dopolnjevati, ugotoviti, da si ti ureditvi nista enaki.

Naročnik lahko skladno s točko c prvega odstavka 76. člena ZJN-3 določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na tehnično in strokovno sposobnost. Kot zahtevo za sodelovanje lahko naročnik gospodarskim subjektom naloži le pogoje iz 76. člena ZJN-3 (prva poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3). Naročnik v postopek javnega naročanja vključi le tiste zahteve, ki so potrebne za zagotovitev, da ima ponudnik ustrezne, med drugim, tehnične in strokovne sposobnosti za izvedbo javnega naročila, ki se oddaja (druga poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3). Vse zahteve morajo biti povezane in sorazmerne s predmetom javnega naročila (tretja poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3). Glede tehnične in strokovne sposobnosti lahko naročnik določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne, med drugim, izkušnje za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti (prva poved iz desetega odstavka 76. člena ZJN-3). Pri javnem naročanju gradenj, storitev ali blaga, za katero je treba izvesti namestitvena ali inštalacijska dela, lahko naročnik strokovno sposobnost gospodarskih subjektov, da izvedejo gradnje, storitve ali inštalacijska dela, oceni glede na njihove veščine, učinkovitost, izkušnje in zanesljivost (enajsti odstavek 76. člena ZJN-3).

Naročnik, med drugim, v obvestilu o javnem naročilu navede zahtevane pogoje za sodelovanje, ki so lahko izraženi kot najnižja stopnja usposobljenosti, vključno z ustreznimi dokazili (dvanajsti odstavek 76. člena ZJN-3). Kot je razvidno iz točke C.2.9 obvestila o javnem naročilu, pa tudi točk C.2.9 vseh popravkov obvestil o javnem naročilu, je naročnik v zvezi s pogoji za sodelovanje in dokazili napotil na dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, zato je Državna revizijska komisija upoštevala, kaj je v zvezi s tem določila dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik lahko zahteva potrdila, izjave in druga dokazila iz 77. člena ZJN-3 kot, med drugim, dokaz izpolnjevanja pogojev za sodelovanje v skladu s 76. členom ZJN-3 (prvi odstavek 77. člena ZJN-3). Naročnik lahko zahteva le dokazila, določena v 77. in 78. členu ZJN-3 (prva poved iz drugega odstavka 77. člena ZJN-3). V primeru uporabe zmogljivosti drugih subjektov lahko gospodarski subjekt uporabi vsa ustrezna sredstva za dokaz naročniku, da bo imel na voljo potrebna sredstva za izvedbo javnega naročila (druga poved iz drugega odstavka 77. člena ZJN-3). Tehnične sposobnosti gospodarskega subjekta, ki jih naročnik preverja v skladu s 76. členom ZJN-3, lahko gospodarski subjekt glede na vrsto, količino ali pomen ter uporabo gradenj, blaga ali storitev skladno z osmim odstavkom 77. člena ZJN-3 izkaže na enega ali več naslednjih načinov:

- c) z navedbo tehničnega osebja ali tehničnih organov, ki bodo sodelovali pri izvedbi javnega naročila, zlasti tistih, ki so odgovorni za nadzor kakovosti [...];
- č) z opisom tehničnih sredstev in ukrepov, ki jih gospodarski subjekt uporablja za zagotovitev kakovosti, ter opisom svojih študijskih in raziskovalnih zmogljivosti.

V 78. členu ZJN-3 so urejeni standardi za zagotavljanje kakovosti in standardi za okoljsko ravnanje. Tako so v prvem odstavku 78. člena ZJN-3 urejena vprašanja, če naročnik zahteva predložitev potrdila, ki ga izda neodvisni organ in potrjuje, da gospodarski subjekt upošteva določene standarde za zagotavljanje kakovosti, vključno z dostopnostjo za invalide, v drugem odstavku 78. člena ZJN-3 pa vprašanja, če naročnik zahteva predložitev potrdila, ki ga izda

neodvisen organ in ki potrjuje, da gospodarski subjekt upošteva določene sisteme ali standarde za okoljsko ravnanje. Tretji odstavek 78. člena ZJN-3 ureja ravnanja naročnika in gospodarskih subjektov v primeru alternativnih možnosti dokazovanja skladnosti s temi standardi.

Kot je razvidno iz citiranih delov 76. člena ZJN-3, ima naročnik možnost kot pogoj za priznanje sposobnosti določiti tudi pogoj, ki se nanaša na izkušnje gospodarskega subjekta za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti. Dokazila, s katerimi gospodarski subjekti dokažejo izpolnjevanje referenčnega pogoja, določa 77. člen ZJN-3, pri čemer naročnik lahko zahteva le dokazila, določena v 77. in 78. členu ZJN-3 (prva poved iz drugega odstavka 77. člena ZJN-3), gospodarski subjekti pa imajo v mejah ureditve iz 78. člena ZJN-3 možnost predložiti alternativna dokazila tistim, ki jih je zahteval naročnik.

Kot je razvidno iz opisa za standard ISO 27001, dostopnega na spletni strani organizacije za ISO standarde (<https://www.iso.org/standard/27001>), standard ISO/IEC 27001 zagotavlja podjetjem vseh velikosti in iz vseh sektorjev dejavnosti smernice za vzpostavitev, izvajanje, vzdrževanje in nenehno izboljševanje sistema upravljanja informacijske varnosti. Skladnost s standardom ISO/IEC 27001 pomeni, da je organizacija ali podjetje vzpostavilo sistem za upravljanje tveganj, povezanih z varnostjo podatkov, ki so v lasti ali obdelani v podjetju, in da ta sistem spoštuje vse najboljše prakse in načela, zapisana v tem mednarodnem standardu.

Državna revizijska komisija je v zadevi št. 018-195/2018 navedla, da je ISO 27001 mednarodni standard, ki vsebuje zahteve, povezane s sistemom upravljanja oziroma vodenja varovanja informacij, med katerimi so lahko tudi raznovrstni osebni podatki različnih subjektov. Omenjeni standard tako gospodarskemu subjektu omogoča, da oceni tveganja ter uvede ustrezne nadzorne mehanizme v zvezi z varovanjem raznovrstnih informacij, tudi osebnih podatkov, s čimer zavaruje omenjene informacije oziroma prepreči njihovo izgubo ali zlorabo. Omenjeni standard ne obravnava le informacijske tehnologije ter informacij v elektronski obliki, temveč v vseh oblikah in medijih, zahteve standarda pa omogočajo neprekinjeno poslovanje tudi v okoliščinah, kot so izgube podatkov zaradi požarov, poplav ali drugih izrednih razmer.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da točka 8.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko naročnik zahteva, da mora biti ponudnik certificiran skladno s standardom ISO 27001, pomeni določitev pogoja za sodelovanje, ki se nanaša na tehnično in strokovno sposobnost v smislu točke c prvega odstavka 76. člena ZJN-3 glede izkušenj za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti v smislu ureditve iz prve povedi iz desetega odstavka 76. člena ZJN-3 (prim. tudi odločitve Državne revizijske komisije v npr. zadevah št. 018-132/2015, 018-195/2018 in 018-148/2025). Naročnik ima torej pravno podlago v ZJN-3 za določitev tega pogoja za sodelovanje, hkrati pa ima v ZJN-3 tudi pravno podlago za zahtevanje dokazil (prim. prvo poved iz prvega odstavka 78. člena ZJN-3, ki se izrecno sklicuje na potrdilo, ki ga izda neodvisni organ in potrjuje, da gospodarski subjekt upošteva določene standarde za zagotavljanje kakovosti), pri čemer imajo gospodarski subjekti možnost predložiti alternativna dokazila zahtevanemu (prvi in tretji odstavek 78. člena ZJN-3).

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je ta pogoj tudi v povezavi s predmetom javnega naročila (skladnost z 8. členom ZJN-3 in tretjo povedjo iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3), saj niti ni sporno, da je predmet za sklop št. 1 dokumentni sistem in torej sistem, ki bo namenjen upravljanju z dokumenti, kar so nosilci podatkov. Poleg tega niti ne more biti sporno, da se bodo v sklopu št. 1 osebni podatki obdelovali v smislu ureditve iz Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 163/2022 s sprem.; v nadaljevanju: ZVOP-2). Obdelava je namreč – glede na napotilo iz prvega odstavka 5. člena ZVOP-2 na Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L

št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 127 z dne 23. 5. 2018, str. 2; v nadaljevanju: Splošna uredba) – vsako dejanje ali niz dejanj, ki se izvaja v zvezi z osebnimi podatki ali nizi osebnih podatkov z avtomatiziranimi sredstvi ali brez njih, kot je zbiranje, beleženje, urejanje, strukturiranje, shranjevanje, prilagajanje ali spreminjanje, priklic, vpogled, uporaba, razkritje s posredovanjem, razširjanje ali drugačno omogočanje dostopa, prilagajanje ali kombiniranje, omejevanje, izbris ali uničenje (2. točka 4. člena Splošne uredbe). Naročnik je v odločitvi o zahtevku za revizijo (npr. str. 26, peti odstavek) tudi navedel, da upravlja z obsežnimi količinami izjemno občutljivih osebnih in zdravstvenih podatkov, čemur vlagatelj niti ne oporeka, razumno pa je to tudi Državni revizijski komisiji, saj je naročnik bolnišnica. Izvajalec bo pri izvajanju pogodbe imel dostop do naročnikovih podatkov vsaj zaradi vpogleda, vpogled pa je obdelava v smislu 2. točke 4. člena Splošne uredbe. Državna revizijska komisija je smiselno enako glede povezave pogoja s predmetom javnega naročila zaključila v zadevi št. 018-195/2018. Vlagatelj je sicer v vlogi z dne 28. 11. 2025 (str. 9, drugi odstavek) opozoril, da je naročnik v odgovoru, objavljenem 7. 10. 2025 ob 7.09 na portalu javnih naročil, navedel, da ima za zdravstveno dokumentacijo že vzpostavljen sistem e-arhiva, medtem ko so predmet konkretnega javnega naročila poslovni dokumenti naročnika in njihova integracija z obstoječimi poslovnimi informacijskimi sistemi in se ne zahteva integracija v zdravstvene informacijske sisteme, vendar je kljub temu tudi vlagatelj dopustil, da se med poslovno dokumentacijo naročnika lahko znajde tudi del dokumentacije, povezane z medicinsko dokumentacijo, čeprav »zgolj v manjši meri«. Vlagatelj je kot primer navedel dokumentacijo v okviru inšpekcijskih postopkov in izdajo dokumentacije za zunanje organe, kar sta tudi primera, ki ju je navedel naročnik v odgovoru, objavljenem 7. 10. 2025 ob 7.09 na portalu javnih naročil. Iz tega je razvidno, da bo dokumentni sistem (predmet iz sklopa št. 1), čeprav »zgolj v manjši meri«, namenjen tudi upravljanju s temi osebnimi podatki.

Državna revizijska komisija poleg tega ugotavlja, da je ta pogoj tudi sorazmeren (skladnost z 8. členom ZJN-3 in tretjo povedjo iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3) v smislu, kateri subjekt zavezuje, saj je naročnik v odgovoru, objavljenem 2. 10. 2025 ob 14.37 na portalu javnih naročil, navedel, da zavezuje le tiste subjekte, ki »bodo v okviru izvajanja pogodbe dostopali do podatkov naročnika oziroma obdelovali njegove informacije«. Izključeni so torej tisti subjekti, ki ne bodo dostopali do naročnikovih podatkov. Določitev pogoja, ki razlikuje med subjekti, ki bodo dostopali do podatkov, od tistih, ki do njih ne bodo dostopali, je tako skladna s stališčem Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-052/2025.

Državna revizijska komisija nadalje ugotavlja, da naročnik ni določil le skladnosti s certifikatom ISO 27001, temveč je dopustil tudi možnost sklicevanja na enakovreden certifikat, s čimer je gospodarskim subjektom omogočil širše možnosti sodelovanja (gl. 5. člen ZJN-3), vlagatelju pa je dokazovanje omogočeno v mejah iz prvega in tretjega odstavka 78. člena ZJN-3 (prim. zadevo št. 018-195/2018).

Ob upoštevanju navedenih izhodišč Državna revizijska komisija kljub obširnemu vlagateljevemu nasprotovanju ni mogla zaključiti, da je naročnik določil pogoj iz točke 8.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v nasprotju z ZJN-3.

Državna revizijska komisija še dodaja, da je vlagatelj izpodbijal določitev pogoja iz točke 8.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila z več različnih vidikov, vendar zahtevka za revizijo ni utemeljeval v smeri, da bi bilo skladno z ZJN-3, če bi se skliceval na certifikat svojega partnerja, zaradi česar Državna revizijska komisija ni ugotavljala, ali bi bil tak položaj sicer mogoč, kar tudi pomeni, da se odločitev Državne revizijske komisije ne nanaša tudi na ugotavljanje, ali je skladno z ZJN-3, da naročnik zahteva certifikat po standardu ISO 27001 od vsakega partnerja, ki bo v okviru izvajanja pogodbe dostopal do naročnikovih podatkov naročnika oziroma obdeloval

njegove informacije, ali pa bi zadoščalo, če bi tak certifikat imel le en partner, drugi pa bi se nanj sklicevali. Vlagatelj namreč zahtevka za revizijo v to smer ni utemeljeval.

Vlagatelj je v sklopu št. 2 izpodbijal določitev kadrovskega pogoja, kot ga je naročnik določil v točki 8.3.7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, pri čemer je ob zatrjevanju, da zaradi njega ne more predložiti ponudbe, navedel, da:

- naročnik v sklopu št. 2 naroča certificirane storitve e-arhiva, pri čemer zahteva, da morajo biti ponujena oprema in pripadajoče storitve certificirane pri Arhivu Republike Slovenije,
- postopek certifikacije pri Arhivu Republike Slovenije med drugim vključuje tudi preverjanje ustrezne kadrovske zasedbe z opravljenim preizkusom strokovne usposobljenosti, zato že sama zahteva po certificirani storitvi vključuje izpolnjevanje ustreznih kadrovskih pogojev za izkazovanje usposobljenosti za izvedbo predmeta javnega naročila, zato je naročnikova zahteva za pet (ki je bila prvotno deset) kadrov, ki bodo izpolnjevali predmet javnega naročila, nesorazmerno podvajanje zahteve v zvezi s predmetom javnega naročila in neupravičeno omejuje konkurenco med ponudniki,
- je bil naročnik prek portala javnih naročil opozorjen na kršitve, ki pa jih ni odpravil,
- Uredba o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva (Uradni list RS, št. 42/2017; v nadaljevanju UVDAG) v 49. členu (drugem in četrtem odstavku) določa splošne pogoje za opravljanje storitev zajema, hrambe in spremljevalnih storitev, in sicer mora ponudnik teh storitev zaposlovati najmanj tri osebe z najmanj srednješolsko izobrazbo s področja tehniške, organizacijske, informacijske oziroma sorodne naravoslovne smeri, ki morajo imeti opravljen preizkus strokovne usposobljenosti, kot to določa osmi odstavek 39. člena ZVDAGA, zato naročnik napačno navaja, da certifikacija pri Arhivu Republike Slovenije zagotavlja tehnično skladnost in ne skladnost kadrov, ki izvajajo storitve, oziroma da potrjuje, da so strojna in programska oprema vpisani v register elektronske hrambe pri Arhivu Republike Slovenije ter izpolnjuje tehnološke in varnostne zahteve iz ZVDAGA in UDVAG,
- register elektronske hrambe pri Arhivu Republike Slovenije poleg registra certificirane strojne in programske opreme in storitev vključuje tudi register ponudnikov opreme oziroma storitev za zajem in hrambo gradiva v digitalni obliki, kar zopet kaže na naročnikovo nepoznavanje predmeta javnega naročila in določanje nesorazmernih pogojev za sodelovanje v zvezi s predmetom javnega naročila,
- se na podlagi 84. člena Pravilnika o enotnih tehnoloških zahtevah za zajem in hrambo gradiva v digitalni obliki (Uradni list RS, št. 118/2020; v nadaljevanju: Pravilnik ETZ) ponudniki opreme in storitev registrirajo pri državnem arhivu, tako da vložijo zahtevo za registracijo na obrazcu iz priloge 3, ki je sestavni del Pravilnika ETZ,
- iz obrazca iz priloge 3 Pravilnika ETZ je razvidno, da mora ponudnik poleg splošnih podatkov navesti podatke o strojni opremi in podatke o programski opremi ter tudi podatke o storitvi hrambe, ki vključuje podatke o zaposlenih osebah, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 49. člena UVDAG,
- v skladu s 87. členom Pravilnika ETZ moral biti ponudnik opreme oziroma storitev, ki želi vložiti zahtevek za certificiranje opreme ali storitev, predhodno registriran pri državnem arhivu,
- za certificiranje storitve e-arhiva tako zadostujejo trije kadri z opravljenim preizkusom strokovne usposobljenosti, naročnik pa nesorazmerno zahteva pet kadrov,
- čeprav lahko naročnik zahteva ključne kadre za izvajanje storitev, morajo biti kadri potrebni za dejansko izvedbo predmeta javnega naročila in se jih ne sme zahtevati več, kot jih zahteva sama izvedba predmeta javnega naročila,
- je naročnik v odgovoru, objavljenem 20. 10. 2025 ob 12.09 na portalu javnih naročil, navedel strokovne naloge, za izvajanje katerih naj bi bilo potrebnih pet kadrov, vendar je med te naloge vključil številne naloge, ki so po vsebini naloge naročnika, kot je npr. odbiranje arhivskega gradiva iz dokumentarnega gradiva v skladu s predpisanimi postopki ter izvajanje postopkov izločanja in uničevanja dokumentarnega gradiva po preteku rokov hrambe ali pa

- nadzor nad postopki zajema in pretvorbe gradiva v digitalni obliki, pa tudi zagotavljanje pravilnega urejanja gradiva v stalni zbirki,
- naročnik priznava, da nima izkušenj z e-arhivom, a se mu kljub temu zdi primerno zahtevati pet kadrov za izvajanje storitev e-arhiva,
  - naročnik naroča storitve e-arhiva, ne pa navidezno zaposluje kader za potrebe zagotavljanja strokovnega upravljanja z dokumentarnim gradivom v skladu z ZVDAGA in spremljajočimi predpisi, kar je naloženo naročniku,
  - je temu primerno naročnik določil predmet javnega naročila za sklop št. 2, ko je v tehničnih specifikacijah za sklop št. 2 (poglavje 4.1 *Splošne zahteve*) določil, da je v ceno projekta vključena certificirana storitev e-arhiva v oblaku, šolanje uporabnikov in sedemletno obdobje najema rešitve certificirane storitve e-arhiva, vključno z rednim vzdrževanjem,
  - je naročnik v tehničnih specifikacijah (poglavje 4.2 *Hramba v certificiranem e-arhivu*) določil, da ponudnik izvaja le administracijo e-arhiva (kar so aktivnosti, s katerimi se zagotavlja, da elektronski arhiv deluje varno, sledljivo, skladno s predpisi in da se elektronsko gradivo ohrani, zaščiti in omogoča dostop v celotni dobi hrambe) in še to v sodelovanju z naročnikovo službo za informatiko, zato ponudnikovi kadri ne morejo biti pristojni za izvajanje strokovnih nalog v zvezi z izločanjem arhivskega gradiva pristojnemu arhivu, kar lahko izvaja usposobljena strokovna oseba pri naročniku pod nadzorom in v skladu z navodili pristojnega arhiva,
  - nesorazmernost zahteve za pet kadrov potrjuje naročnik sam, ko pojasnjuje da mora ponudnik izkazati zahtevano število nominiranih kadrov za vsak sklop posebej (osem kadrov za sklop št. 1, pet kadrov za sklop št. 2), vendar lahko isti kader nastopa v obeh sklopih, kar pomeni, da lahko teoretično vseh pet kadrov izvaja hkrati storitve v sklopih št. 1 in 2, vključno z obširnimi nalogami vodje projekta ali nalogami IT strokovnjaka (ki v sklopu 1 ne potrebuje opravljenega preizkusa strokovne sposobnosti za delo z dokumentarnim gradivom pri Arhivu Republike Slovenije).

Naročnik je uveljavljal, da je za obravnavo očitka o nesorazmernosti števila pet kadrov podana omejitev iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN, saj na portalu javnih naročil ni bil opozorjen na to kršitev. Naročnik je navedel, da je bil prvotni pogoj določen na 10 kadrov, prejel pa je predlog za znižanje na pet kadrov, kar je storil. Naročnik je nadaljeval, da je sicer ta odgovor objavil po poteku roka za prejem vprašanj, vendar do poteka roka za prejem vprašanj ni prejel nikoli predloga za znižanje števila kadra na tri. Kljub navedenemu je naročnik očitke obravnaval tudi po vsebini in pojasnil, zakaj niso podane očitane kršitve. Naročnik je tako navedel, da:

- predmet javnega naročila v sklopu št. 2 ni le certificirana storitev hrambe, temveč so tudi dodatne storitve, opisane v tehničnih specifikacijah (maksimalna količina 1.000 ur),
- vlagatelj s trditvami, da ne more pripraviti konkurenčne ponudbe, saj nima dovolj podatkov, da bi zagotovil razpoložljivost kadrov, veliko omejitev pa mu predstavljajo tudi roki izvedbe, delo izven delovnega časa in količina projektnega vodenja, potrjuje dejstvo, da predmeta javnega naročila v sklopu št. 2 ni mogoče opraviti samo s tremi osebami, temveč jih je treba imeti vsaj pet, saj si naročnik ne more privoščiti stalnih zamud oziroma neustrezne izvedbe storitev zaradi ponudnikove kadrovske podhranjenosti,
- lahko določi višje število kadra od minimuma, ki ga določa področna zakonodaja,
- kot naročnik spada med subjekte s kritično infrastrukturo po ZInfV-1, zato mora zahtevati ustrezno redundanco kadrov in ima pravico oceniti, da minimalna količina oseb za certifikacijo e-arhiva zanj ne zadostuje,
- bi mu bilo celo bolj zaželeno, da bi ponudniki zagotovili načrt neprekinjenega poslovanja (BCP) in načrt odziva na incidente, kjer bi morali biti kadri še bolj jasno opredeljeni, česar pa zaradi zagotavljanja konkurence med ponudniki ni zahteval,
- mu dodatno vrednost predstavlja, da gospodarski subjekt razpolaga s certifikatom ISO 22301, namenjen zagotavljanju neprekinjenega poslovanja, česar zaradi zagotavljanja konkurence prav tako ni zahteval,

- je v odgovoru, objavljenem 20. 10. 2025 ob 12.09 na portalu javnih naročil, pojasnil, da so nominirani kadri z opravljenim preizkusom strokovne usposobljenosti pri Arhivu Republike Slovenije potrebni za izvajanje strokovnih nalog, naštetih v 11 alineah,
- lahko pri izvajanju svojih nalog angažira zunanjo pomoč, vendar je še nadalje odgovoren za njihovo izvedbo,
- pri tem ne izvaja navideznega zaposlovanja kadra, saj postopek javnega naročanja vodi transparentno, kadri izvajalca ne postanejo kadri naročnika, naročnik pa od izvajalca naroča storitve, katerih izvedbo prevzame in zanje odgovarja izključno izvajalec, njegovi kadri pa njemu,
- je Državna revizijska komisija že večkrat navedla, da ugotavlja le skladnost naročnikovega ravnanja s pravili javnega naročanja, zato je pristojna le za odločanje o skladnosti oblikovanja zahtev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ne pa tudi tega, ali je naročnik ravnal skladno z drugimi predpisi,
- je neutemeljena vlagateljeva navedba, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila določa, da ponudnik izvaja zgolj administracijo e-arhiva, saj je iz odgovora, objavljenega 20. 10. 2025 ob 12.09 na portalu javnih naročil, razvidno, da je podrobneje specificiral naloge izvajalca,
- nesorazmernosti ne dokazuje dejstvo, da lahko isti kader nastopa v obeh sklopih, saj predmet javnega naročila glede na njegovo vsebino omogoča, da si izvajalec naloge in aktivnosti izpolnjevanja javnega naročila organizira tako, da ni potrebno, da se v obeh sklopih izvajajo istočasno oziroma vsaj ne s pretežnim delom kadra, zato lahko tudi isti kadri izpolnjujejo javno naročilo v obeh sklopih.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je naročnik ob objavi obvestila o javnem naročilu, kot je razvidno iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kot je bila dostopna prek povezave iz točke B.2 obvestila o javnem naročilu, kot pogoj v točki 8.3.7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila za sklop št. 2 določil:

»Ponudnik v sklopu št. 2 mora razpolagati z določenimi kadri, ki bodo izpolnjevali predmet javnega naročila. Vsi nominirani kadri morajo imeti opravljen preizkus strokovne sposobnosti za delo z dokumentarnim gradivom pri Arhivu RS v skladu s IV. razdelkom Pravilnika o strokovni usposobljenosti za delo z dokumentarnim gradivom. Oseba, ki je opravila preizkus strokovne usposobljenosti pred več, kot tremi leti, mora dopolnjevati in obnavljati strokovno znanje najmanj na 3 leta skladno z drugim odstavkom 10. člena Pravilnika. Ponudnik mora na obrazcu ESPD nominirati najmanj 10 takih kadrov (pri čemer lahko v primeru oddaje ponudbe v obeh sklopih za oba sklopa nominira iste kadre).«

Naročnik je v zvezi s pogojem iz točke 8.3.7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila prejel več vprašanj oziroma predlogov, med drugim tudi za umik navedbe števila kadrov (gl. predlog, kot je bil podan pri odgovoru, objavljenem 21. 10. 2025 ob 9.08 na portalu javnih naročil: *»V JN je v sklopu 2 nesorazmerna in prekomerna zahteva po 10-tih usposobljenih kadrih, še sploh, ker ponudniki obeh sklopov lahko zagotovijo izpolnitev tega pogoja z istimi kadri. Obenem je bilo že večkrat v vprašanjih podana trditev, da postopki certifikacije pri Arhivu RS vsebujejo pregled ustrezne usposobljenosti in števila kadrov. Prav tako število kadrov v ničemer ne pove koliko kadrov bo dejansko vključeno v aktivnosti za naročnika, zato taka navedba predstavlja tudi neloyalno omejevanje ponudnikov, ki svoje delo opravljajo racionalnejše kot drugi. Naročniku predlagamo umik navedbe števila kadrov v sklopu 2.«*), ki ga je mogoče razumeti ne kot znižanje števila kadrov z 10 na manj, temveč kot izpustitev kakršnekoli navedbe števila kadrov, zato se Državna revizijska komisija ne strinja z naročnikom, da ne bi bili izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN za obravnavo očitka, povezanega s številom kadrov. Državna revizijska komisija nadalje ugotavlja, da je naročnik v odgovorih na portalu javnih naročil število kadrov znižal na pet, kot je izrecno navedel v odgovorih, objavljenih 20. 10. 2026 ob 12.09 in 21. 10. 2025 ob 9.46 na portalu javnih naročil, vsebinsko enako pa izhaja tudi iz odgovorov,

objavljenih 21. 10. 2025 ob 7.58 in 21. 10. 2025 ob 8.00. Ti odgovori so postali del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (tretja poved iz prvega odstavka 67. člena ZJN-3).

Vendar, kot je razvidno iz čistopisa dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kot je bila dostopna prek povezave iz točke B.2 obvestila o javnem naročilu – popravek 4, se točka 8.3.7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila še nadalje sklicuje na 10 kadrov, ne pa na pet, kot bi bilo mogoče razumeti odgovore, s katerimi je naročnik znižal število. Četudi je morda v čistopisu pomoten zapis, ker naročnik ni tega podatka uskladil z odgovori, podanimi na portalu javnih naročil, pa Državna revizijska komisija ne more spregledati, da je bilo obvestilo o javnem naročilu – popravek 4 objavljeno kasneje, kot so bili objavljeni odgovori, iz katerih neposredno ali posredno izhaja naročnikova odločitev, da zniža število kadra na pet. Državna revizijska komisija je zato morala upoštevati, da je zadnji objavljeni podatek tak, da naročnik zahteva 10 kadrov.

Ker je naročnik med postopkom oddaje javnega naročila pred objavo obvestila o javnem naročilu – popravek 4 že znižal število kadra na pet, iz odločitve o zahtevku za revizijo pa ne izhaja noben argument, ki bi upravičeval število kadra 10, čeprav vlagatelj sicer števila 10 več ne izpodbija, a je ob izhodišču, da zatrjuje, da je tudi pet kadrov nesorazmerna zahteva, je Državna revizijska komisija štela, da je vsaj na konkludenten način mogoče razumeti, da je kader v številu 10 nesorazmerna zahteva. Državna revizijska komisija je zaradi ugotovljene kršitve skladno z drugo alineo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN razveljavila pogoj iz točke 8.3.7 poglavja »Navodila ponudnikom« v delu, ki se nanaša na število kadrov v razponu nad pet do 10.

Tako ostaja odprto še vprašanje, ali bi bila tudi zahteva za kadre v številu pet nesorazmerna zahteva, pri čemer je treba najprej odgovoriti na vprašanje temelja – skladnosti določitve kadrovskega pogoja. Število kadra bi bilo namreč le posledica določitve kadrovskega pogoja.

Naročnik lahko skladno s točko c prvega odstavka 76. člena ZJN-3 določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na tehnično in strokovno sposobnost. Kot zahtevo za sodelovanje lahko naročnik gospodarskim subjektom naloži le pogoje iz 76. člena ZJN-3 (prva poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3). Naročnik v postopek javnega naročanja vključi le tiste zahteve, ki so potrebne za zagotovitev, da ima ponudnik ustrezne, med drugim, tehnične in strokovne sposobnosti za izvedbo javnega naročila, ki se oddaja (druga poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3). Vse zahteve morajo biti povezane in sorazmerne s predmetom javnega naročila (tretja poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3). Glede tehnične in strokovne sposobnosti lahko naročnik določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne, med drugim, potrebne človeške vire (prva poved iz desetega odstavka 76. člena ZJN-3).

Naročnik, med drugim, v obvestilu o javnem naročilu navede zahtevane pogoje za sodelovanje, ki so lahko izraženi kot najnižja stopnja usposobljenosti, vključno z ustreznimi dokazili (dvanajsti odstavek 76. člena ZJN-3). Kot je razvidno iz točke C.2.9 obvestila o javnem naročilu, pa tudi točk C.2.9 vseh popravkov obvestil o javnem naročilu, je naročnik v zvezi s pogoji za sodelovanje in dokazili napotil na dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, zato je Državna revizijska komisija upoštevala, kaj je v zvezi s tem določila dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik lahko zahteva potrdila, izjave in druga dokazila iz 77. člena ZJN-3 kot, med drugim, dokaz izpolnjevanja pogojev za sodelovanje v skladu s 76. členom ZJN-3 (prvi odstavek 77. člena ZJN-3). Naročnik lahko zahteva le dokazila, določena, med drugim, v 77. členu ZJN-3 (prva poved iz drugega odstavka 77. člena ZJN-3). V primeru uporabe zmogljivosti drugih subjektov lahko gospodarski subjekt uporabi vsa ustrezna sredstva za dokaz naročniku, da bo imel na voljo potrebna sredstva za izvedbo javnega naročila (druga poved iz drugega odstavka 77. člena ZJN-3). Tehnične sposobnosti gospodarskega subjekta, ki jih naročnik preverja v skladu s 76. členom

ZJN-3, lahko gospodarski subjekt glede na vrsto, količino ali pomen ter uporabo gradenj, blaga ali storitev skladno z osmim odstavkom 77. člena ZJN-3 izkaže na enega ali več naslednjih načinov:

- c) z navedbo tehničnega osebja ali tehničnih organov, ki bodo sodelovali pri izvedbi javnega naročila, zlasti tistih, ki so odgovorni za nadzor kakovosti [...];
- f) z dokazilom o izobrazbi in strokovni usposobljenosti izvajalca storitev ali gradenj ali vodstvenih delavcev podjetja pod pogojem, da ne štejejo kot merilo za oddajo javnega naročila.

Kot je razvidno iz citiranih delov 76. člena ZJN-3, ima naročnik možnost kot pogoj za priznanje sposobnosti določiti tudi pogoj, ki se nanaša na človeške vire in torej določiti kadrovski pogoj. Dokazila, s katerimi gospodarski subjekt dokažejo izpolnjevanje referenčnega pogoja, določa 77. člen ZJN-3, pri čemer naročnik lahko zahteva le dokazila, določena v, med drugim, 77. členu ZJN-3 (prva poved iz drugega odstavka 77. člena ZJN-3). Neodvisno od tega, ali je treba razumeti, da vlagatelj nasprotuje možnosti, da naročnik določi kadrovski pogoj, ali pa nasprotuje samo številu zahtevanega kadra, vlagatelj z zahtevkom za revizijo v tem delu ne more uspeti.

Vlagatelj je pravilno navedel, da mora ponudnik storitev zajema, hrambe in spremljevalnih storitev zaposlovati najmanj tri osebe z najmanj srednješolsko izobrazbo s področja tehniške, organizacijske, informacijske oziroma sorodne naravoslovne smeri (drugi odstavek 49. člena UVDAG), ki morajo imeti opravljen preizkus strokovne usposobljenosti, kot to določa osmi odstavek 39. člena ZVDAGA (gl. četrti odstavek 49. člena UVDAG). V osmem odstavku 39. člena ZVDAGA je določeno, da morajo uslužbenci javnopравnih oseb, ki upravljajo z dokumentarnim gradivom, in delavci ponudnikov storitev, ki opravljajo dela zajema in hrambe gradiva v digitalni obliki ter spremljevalnih storitev, imeti najmanj srednjo izobrazbo in opravljen preizkus strokovne usposobljenosti pri pristojnem arhivu, pri čemer opravljen preizkus strokovne usposobljenosti velja na celotnem območju Republike Slovenije. Predstavljeno je ureditev, ki ni ureditev javnega naročanja, pri čemer je iz drugega odstavka 49. člena UVDAG razvidno, da je številka tri, ki se nanaša na zaposlitev kadrov, le minimalno število, saj UVDAG v izpostavljeni določbi uporablja izraz »najmanj« (»... zaposlovati najmanj tri osebe ...«). Ureditev določanja kadrovskega pogoja po ZJN-3 ima sicer tudi drugačen namen, kot je ureditev po ZVDAGA in UVDAG. ZJN-3 namreč določa okvir, v katerem se mora naročnik gibati pri izbiri pogodbenih strank, ne ureja pa vprašanj, ki se nanašajo na začetek opravljanja ali pa izvajanje posamezne dejavnosti na trgu.

Čeprav postopek certifikacije pri Arhivu Republike Slovenije že vključuje tudi preverjanje ustrezne kadrovske zasedbe z opravljenim preizkusom strokovne usposobljenost, kot je navedel vlagatelj, potrjuje pa to izhodišče ureditev, ki jo je Državna revizijska komisija navedla v prejšnjem odstavku obrazložitve tega sklepa, je treba vseeno upoštevati, da to, kar je vlagatelj izpostavil, ni materija, ki bi jo urejali predpisi o javnem naročanju, temveč matična zakonodaja z drugega področja. Hkrati je treba upoštevati, da ZJN-3 kot predpis o javnem naročanju v prvi povedi iz desetega odstavka 76. člena izrecno daje naročniku pravno podlago za določitev kadrovskega pogoja kot pogoja za sodelovanje v smislu točke c prvega odstavka 76. člena ZJN-3. Kar pomeni, da je naročnik smel določiti tudi kadrovski pogoj. Ostaja pa odprto vprašanje, ali je naročnik kadrovski pogoj, če se ga upošteva v obsegu pet kadrov, določil skladno z ZJN-3.

Kot je razvidno iz 76. člena ZJN-3, ta niti v določbah, ki urejajo določitev kadrovskega pogoja, ne določajo števila kadra, vendar to ne pomeni, da bi bilo število kadra samo po sebi neskladno z ZJN-3, saj bi sicer ne bilo niti določb, ki naročniku omogočajo določitev kadrovskega pogoja. Tako je treba število kadra, ki ga je zahteval naročnik, upoštevati z vidika načela iz 8. člena ZJN-3, ki je tudi vključeno v tretjo poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3.

Čeprav Državna revizijska komisija ne more ugotavljati, ali naročnik pravilno izvršuje zakonodajo z matičnega področja, ki ni javno naročanje, saj je njena pristojnost omejena na predpise o javnem naročanju, je pri tolmačenju skladnosti naročnikovega ravnanja z ZJN-3 treba upoštevati, kaj pomenijo posamezni pojmi. Tako so v 2. členu ZVDAGA določeni pomeni izrazov, ki jih uporablja ZVDAGA, med drugim izrazov:

- »storitve hrambe gradiva v digitalni obliki« so skladno s štiriindvajseto alineo 2. člena ZVDAGA storitve, ki so neločljivo povezane z ohranjanjem vsebine gradiva v digitalni obliki, vendar ne gre za ponudbo opreme za takšno hrambo,
- »storitve zajema gradiva« so skladno s petindvajseto alineo 2. člena ZVDAGA storitve, ki ob pretvorbi izvirnega dokumentarnega gradiva v novo elektronsko obliko zapisa ali na mikrofilm izpolnjujejo vsa načela in pogoje po ZVDAGA,
- »zajem« je skladno s šestindvajseto alineo 2. člena ZVDAGA vsak uvoz metapodatkov o gradivu ali gradiva samega v strojno berljivi obliki v informacijski sistem za upravljanje z dokumenti ali v informacijski sistem za hrambo,

in

- »spremljevalne storitve« so skladno s triindvajseto alineo 2. člena ZVDAGA storitve odbiranja, pretvorbe, urejanja, uničevanja, zagotavljanja varnih prostorov in druge storitve, ki ne predstavljajo storitve hrambe in zajema.

Ker naročnik oddaja javno naročilo, ki je razdeljeno na dva sklopa (točka C.1 objav), tako, da lahko gospodarski subjekti oddajo ponudbo samo za en sklop (točka C.1 objav; drugi odstavek točke 4 poglavja »Navodila ponudnikom«), in torej lahko pridobijo v izvedbo tudi samo en sklop, ne more biti odločilno vlagateljevo opozarjanje, da je naročnik omogočil, da lahko isti kader, kot je za sklop št. 2, nastopa tudi za sklop št. 1, za katerega je naročnik zahteval najmanj 8 kadrov. Z vidika ugotavljanja sorazmernosti kadrovskega pogoja za sklop št. 2 je relevantno, ali je število pet kadrov za sklop št. 2 samostojno sorazmerna zahteva.

Naročnik je v odgovoru, objavljenem 20. 10. 2025 ob 12.09 na portalu javnih naročil, pojasnil: »[...]

Nominirani kadri z opravljenim preizkusom strokovne usposobljenosti pri ARS so potrebni za izvajanje strokovnih nalog, ki vključujejo:

- *Strokovno vodenje implementacije e-arhiva in zagotavljanje skladnosti z arhivsko zakonodajo*
- *Odbiranje arhivskega gradiva iz dokumentarnega gradiva v skladu s predpisanimi postopki*
- *Upravljanje postopkov dolgoročne hrambe dokumentarnega gradiva v digitalni obliki*
- *Izvajanje strokovnih nalog v zvezi z izročanjem arhivskega gradiva pristojnemu arhivu*
- *Zagotavljanje pravilnega urejanja dokumentarnega gradiva v stalni zbirki*
- *Nadzor nad postopki zajema, pretvorbe in hrambe gradiva v digitalni obliki*
- *Izvajanje postopkov izločanja in uničevanja dokumentarnega gradiva po preteku rokov hrambe*
- *Priprava in izvajanje postopkov za prenos gradiva v stalno zbirko*
- *Sodelovanje pri pripravi notranjih pravil za upravljanje z dokumentarnim gradivom*
- *Zagotavljanje skladnosti z varnostnimi zahtevami za dolgoročno hrambo digitalnega gradiva*
- *Potencialne druge naloge, katere bi se izkazale kot potrebne tekom pogodbene veljave, saj naročnik nima izkušenj z e-arhivom.*

Zahteva za strokovno usposobljene kadre izhaja iz zakonskih obveznosti naročnika kot javnopravne osebe ter potrebe po zagotavljanju strokovnega upravljanja z dokumentarnim gradivom v skladu z ZVDAGA in povezanimi predpisi. Brez ustrezno usposobljenih kadrov naročnik nima ustreznega zagotovila pravilnega izvajanja arhivskih postopkov na strani ponudnika.«

Iz citiranega pojasnila, ki je postalo del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (tretja poved iz prvega odstavka 67. člena ZJN-3), je razvidno, da bodo nominirani kadri izvajali še določene strokovne naloge, ki jih je vsaj nekatere (npr. uničevanje) po vsebini mogoče razumeti kot spremljevalne storitve v pomenu iz triindvajsete alineje 2. člena ZVDAGA. ZJN-3 izrecno naročniku ne prepoveduje, da bi te strokovne naloge oddal v izvedbo zunanjemu izvajalcu. Ni pa pristojnost Državne revizijske komisije, da ugotavlja, ali naročnik v celoti ravna skladno z matično zakonodajo.

Čeprav bi se lahko izkazalo, da posamezni argumenti, ki jih je naročnik navedel v odločitvi o zahtevku za revizijo, ne morejo utemeljiti števila pet kadrov, vlagatelj pa naročniku očita tudi, da je posamezne argumente, tudi tiste, ki se nanašajo na velikost in kompleksnost projekta, predstavil pavšalno, Državna revizijska komisija lahko kljub navedenemu (ob upoštevanju navedbe, da je kot naročnik ena od največjih zdravstvenih institucij v Sloveniji z več kot 1.000 zaposlenimi, čemur vlagatelj v vlogi z 28. 11. 2025 ni nasprotoval, podatkov, kot jih je naročnik navedel v točki 4.2.2 poglavja »*Tehnične specifikacije*«, da predvideva letni prirastek do milijon dokumentov in potrebo po evidentiranju več kot 20 milijonov dokumentov, kar sta podatka, ki jima na portalu javnih naročil noben gospodarski subjekt ni nasprotoval (kot je razvidno iz vprašanja, objavljenega v zvezi z odgovorom, objavljenim 17. 9. 2025 ob 9.28 na portalu javnih naročil, je bil sporen del »*DMS mora omogočati samodejne premike dokumentov med različnimi nosilci strojne opreme glede na nastavljiva pravila oz. politike*«, ne »*zahteva naročnik predvideva letni prirastek do 1.000.000 dokumentov*«), šteje, da projekt ni ne majhen ne enostaven. Milijon dokumentov letnega prirastka je sicer več kot 2.700 dokumentov vsak koledarski dan, zato se Državna revizijska komisija strinja z naročnikovim stališčem (odločitev o zahtevku za revizijo, str. 29, zadnja poved na strani), da mora obvladovati ogromno količino dokumentarnega gradiva. Državna revizijska komisija ob tem tudi ugotavlja, da ne more biti sporno, da se dokumenti pri naročniku ne le kopičijo, temveč je treba dokumente v posameznih letih tudi izločati in uničevati. Z vidika velikosti projekta zato Državna revizijska komisija sprejema naročnikov argument o potrebni redundanci kadra kot razumen in v takih okoliščinah število 5 ni tako visoko, kot to želi predstaviti vlagatelj. Število 5 je namreč le dva kadra več, kot je minimalna zahteva iz drugega odstavka 49. člena UVDAG. Državna revizijska komisija je zato štela, da je število kadrov določeno sorazmerno glede na predmet javnega naročila (8. člen ZJN-3 in tretja poved iz drugega odstavka 76. člena ZJN-3).

Ob upoštevanju navedenih izhodišč Državna revizijska komisija kljub obširnemu vlagateljevemu nasprotovanju ni mogla zaključiti, da je naročnik določil pogoj iz točke 8.3.7 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko zahteva pet kadrov, v nasprotju z ZJN-3.

Vlagatelj je kot zadnje v sklopu št. 2 očital še nezakonnost zahteve iz točke 8.3.6 (vlagatelj jo je napačno oštevilčil kot 8.3.7) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, da mora biti ponudnik v sklopu št. 2 certificiran pri Arhivu Republike Slovenije za izvajanje storitev e-hrambe dokumentarnega gradiva ter spremljevalnih storitev hramba gradiva v digitalni obliki zapisa za dolgoročno hrambo, urejanje in uničevanje, saj:

- predmet javnega naročila v sklopu št. 2 niso spremljevalne storitve, temveč so vzpostavitev certificirane storitve e-arhiva in najem v sedemletnem obdobju, vključno z rednim vzdrževanjem,
- so v okviru vzdrževanja sistema (tehnične specifikacije, poglavje 4.2.9 *Vzdrževanje*) zajete vse storitve, potrebne za zagotavljanje nemotenega in varnega delovanja sistema,
- predmet javnega naročila niso spremljevalne storitve urejanja in uničevanja, saj strokovne naloge urejanja in uničevanja dokumentarnega gradiva opravlja naročnik sam, naloga izvajalca pa je, da naročniku tehnično omogoči samostojno izvedbo teh strokovnih nalog,
- ne more oddati dopustne ponudbe zaradi nesorazmerno določenega pogoja, pri čemer je bil naročnik na kršitev opozorjen prek portala javnih naročil, vendar kršitev ni odpravil, temveč

je iz odgovora, objavljenega 10. 10. 2025 ob 13.26 na portalu javnih naročil, razvidno, da naročnik ne pozna predmeta javnega naročila in zahteve za ponudnika določa nesorazmerno in nepovezano s predmetom javnega naročila.

Naročnik je zavrnil vlagateljeve navedbe, pri čemer je navedel, da mu vlagatelj ne očita, da niso zakonite zahteve za certifikacijo za izvajanje spremljevalnih storitev hrambe gradiva v digitalni obliki zapisa za dolgoročno hrambo, kar pomeni, da vlagatelj priznava, da so predmet javnega naročila tudi spremljevalne storitve, vlagatelj pa neutemeljeno očita kršitve predpisov s področja varstva dokumentarnega in arhivskega gradiva, saj mu noben predpis ne preprečuje, da naloge, ki mu jih predpisuje zakonodaja, tudi operativno delegira na zunanjega izvajalca.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je naročnik ob objavi obvestila o javnem naročilu, kot je razvidno iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kot je bila dostopna prek povezave iz točke B.2 obvestila o javnem naročilu, kot pogoj v točki 8.3.6 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila za sklop št. 2 določil:

»Ponudnik v sklopu št. 2 mora biti s strani Arhiva RS certificiran za izvajanje storitev e-hrambe dokumentarnega gradiva ter naslednjih spremljevalnih storitev:

- o hrambo gradiva v digitalni obliki zapisa za dolgoročno hrambo,*
- o urejanje,*
- o uničevanje,*
- o zagotavljanje varnih prostorov«,*

za dokazilo pa je določil predložitev *»certifikata Arhiva RS za gospodarski subjekt«.*

Naročnik je v zvezi s pogojem iz točke 8.3.6 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila prejel več vprašanj oziroma predlogov, pri čemer take, ki so uveljavljali nezakonnost naročnikove zahteve za predložitev certifikata Arhiva Republike Slovenije. Kot izhaja iz odgovora, objavljenega 6. 10. 2025 ob 11.13 na portalu javnih naročil, je naročnik *»po ponovni preverbi pri Arhivu RS ugotovil, da certifikacija e-arhiva pri Arhivu RS že vključuje tudi ustrezen varen prostor in da je zato zahteva po certificirani spremljevalni storitvi "zagotavljanje varnih prostorov" v okviru sklopa št. 2 (e-arhiv) res neupravičeno vključena. Naročnik zato zahtevo umika iz razpisne dokumentacije in pogoja za sodelovanje«,* spremenil pogoj, pri čemer je v preostalem delu pogoj pustil nedotaknjen, kar potrjuje odgovor *»[...] Spremljevalne storitve so sestavni del zajema in e-hrambe in kot take tudi del JN. Nominirani strokovnjaki morajo tako izkazovati znanje in strokovno usposobljenost tudi na področju dela z dokumentarnim gradivom, zato je zahteva naročnika upravičena. Naročnik iz navedenih razlogov vztraja pri razpisnih zahtevah«,* objavljen 10. 10. 2025 ob 13.26 na portalu javnih naročil. Iz odgovorov, objavljenih na portalu javnih naročil, je tako razvidno, da je naročnik z odgovori črtal le četrto alineo točke 8.3.6 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vendar, kot je razvidno iz čistopisa dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kot je bila dostopna prek povezave iz točke B.2 obvestila o javnem naročilu – popravek 4, se točka 8.3.6 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila še nadalje sklicuje tudi na četrto alineo in torej *»zagotavljanje varnih prostorov«.* Četudi je morda v čistopisu pomoten zapis, ker naročnik ni tega podatka uskladil z odgovorom, objavljenim 6. 10. 2025 ob 11.13 na portalu javnih naročil, pa Državna revizijska komisija ne more spregledati, da je bilo obvestilo o javnem naročilu – popravek 4 objavljeno kasneje, kot je bil objavljen navedeni odgovor, ki priznava neupravičeno vključitev te alinee v pogoj. Državna revizijska komisija je zato morala upoštevati, da je zadnji objavljeni podatek tak, da naročnik zahteva, da je gospodarski subjekt certificiran pri Arhivu Republike Slovenije tudi za zagotavljanje varnih prostorov, kar dokazuje s predložitvijo certifikata Arhiva Republike Slovenije.

Ker je naročnik med postopkom oddaje javnega naročila pred objavo obvestila o javnem naročilu – popravka 4 že črtal četrto alineo točke 8.3.6 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kot je to vlagatelj tudi izpostavil (zahtevek za revizijo, str. 35, prvi odstavek), ker je nesorazmerna, iz odločitve o zahtevku za revizijo pa ne izhaja noben argument, ki bi upravičeval pogoj tudi v četrsti alineji, saj je naročnik upošteval vsebino pogoja le v prvih treh alineah, je Državna revizijska komisija štela, da je vsaj na konkludenten način mogoče razumeti, da je pogoj, da je gospodarski subjekt certificiran pri Arhivu Republike Slovenije tudi za zagotavljanje varnih prostorov, določen nesorazmerno. Državna revizijska komisija je zaradi ugotovljene kršitve skladno z drugo alineo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zato razveljavila pogoj iz točke 8.3.6 poglavja »Navodila ponudnikom« v delu, ki se nanaša na zahtevo, da je gospodarski subjekt certificiran pri Arhivu Republike Slovenije tudi za zagotavljanje varnih prostorov.

Tako ostaja odprto še vprašanje, ali je tudi zahteva, da mora biti gospodarski subjekt certificiran pri Arhivu Republike Slovenije za preostale tri spremljevalne storitve (prve tri alineje točke 8.3.6 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), nesorazmerna, ker ne bi bila povezana s predmetom javnega naročila.

Državna revizijska komisija je v obrazložitvi tega sklepa že ugotovila, da je naročnik pripravil tudi obrazec predračuna, pri čemer je za:

- sklop 2 v prvo tabelo vključil tri postavke:
  - »Vzpostavitev sistema e-hrambe, vključno z vsemi storitvami oziroma aktivnostmi, opisanimi v Tehničnih specifikacijah«,
  - »Hramba podatkov v sistemu e-hrambe, 2.000 GB«, ,in
- »Dodatne storitve, opisane v Tehničnih specifikacijah«, in sicer tiste, ki so našteje v točki 4.2.9.1 poglavja »Tehnične specifikacije«.

Četudi bi bilo treba upoštevati vlagateljevo izhodišče in na podlagi njega šteti, da iz poglavja »Tehnične specifikacije«, kot je bilo dostopno prek povezave iz točke B.2 obvestila o javnem naročilu, da spremljevalne storitve niso bile določene v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je vseeno treba upoštevati, da se kot del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila štejejo tudi informacije, ki jih posreduje naročnik gospodarskim subjektom, sodelujočim v postopku javnega naročanja (tretja poved iz prvega odstavka 67. člena ZJN-3). Naročnik je v odgovoru, objavljenem 20. 10. 2025 ob 12.09 na portalu javnih naročil, kot je Državna revizijska komisija že ugotovila v obrazložitvi tega sklepa, pojasnil, da bodo nominirani kadri za sklop št. 2 izvajali še določene strokovne naloge, ki med drugim vključujejo:

- odbiranje arhivskega gradiva iz dokumentarnega gradiva v skladu s predpisanimi postopki,
  - izvajanje strokovnih nalog v zvezi z izročanjem arhivskega gradiva pristojnemu arhivu,
  - zagotavljanje pravilnega urejanja dokumentarnega gradiva v stalni zbirki
- in

- izvajanje postopkov izločanja in uničevanja dokumentarnega gradiva po preteku rokov hrambe.

Te strokovne naloge se nanašajo na »spremljevalne storitve« iz triindvajsete alineje 2. člena ZVDAGA, saj se nanašajo na storitve odbiranja, urejanja in uničevanja dokumentarnega gradiva. Ker je naročnik navedel, da bodo nominirani kadri izvajali še določene strokovne naloge, je iz tega mogoče razumno zaključiti, da je naročnik kot predmet določil tudi posamezne spremljevalne storitve. Nasprotno stališče bi pomenilo spregled očitnega besedila odgovora, ki nominiranemu kadru nalaga še izvajanje določenih strokovnih nalog. Ob takem izhodišču se izkaže, da ne more biti utemeljena vlagateljeva navedba, da predmet javnega naročila niso spremljevalne storitve. Četudi morebiti naročnik ni neposredno določil, da so predmet spremljevalne storitve, to zaradi podanega odgovora ne pomeni, da jih ni mogoče obravnavati kot del predmeta javnega naročila.

Če bi bilo treba vlagateljeve navedbe razumeti tudi v smeri, da naročnik takih strokovnih nalog ne bi mogel oddati kot javno naročilo, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da ZJN-3 izrecno tega naročniku ne prepoveduje, za ugotavljanje morebitnih kršitev matične zakonodaje pa Državna revizijska komisija ni pristojni organ za odločanje.

Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da so nekatere spremljevalne storitve del predmeta javnega naročila, vlagatelj pa je nezakonitost pogoja iz točke 8.3.6 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila utemeljeval zgolj na izhodišču, da te storitve niso predmet javnega naročila, Državna revizijska komisija ni mogla šteti, da je zahtevek za revizijo v tem delu – razen glede zagotavljanja varnih prostorov – utemeljen.

Državna revizijska komisija tako povzema, da je zahtevek za revizijo v delu utemeljen, zato mu je skladno z drugo alineo prvega odstavka 39. člena ZPVPJN ugodila tako, da je del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila razveljavila, deloma pa je zaradi narave kršitev le ugotovila njihov obstoj in naročniku naložila njihovo odpravo, v preostalem delu pa ga je zavrnila.

Skladno z drugo povedjo iz tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen.

Če bo naročnik še nadalje pridobival predmet nabave, bo moral svoja ravnanja v zvezi s pripravo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila uskladiti z ZJN-3 in določiti nov rok za predložitev ponudb. Pri teh ravnanjih mora naročnik zagotoviti upoštevanje temeljnih načel, med drugim tistih iz 5., 6., 7. in 8. člena ZJN-3. Ker je Državna revizijska komisija pri obravnavi zahtevka za revizijo ugotovila, da čistopis dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni v celoti usklajen z odgovori, objavljenimi na portalu javnih naročil, predlaga naročniku, naj, če je nameraval ravnati skladno z objavljenimi odgovori, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila pregleda in odpravi neskladnosti.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je uspel v povezavi s štirimi sklopi institutov, ki jih je izpodbijal, vendar le z nekaterimi očitki kršitev, pri čemer je uspel v celoti le z enim sklopom teh kršitev, zato je Državna revizijska komisija ocenila, da je vlagatelju mogoče pripisati tretjinski uspeh in mu je zato v tem razmerju upoštevalo prvi, drugi in tretji odstavek 70. člena ZPVPJN ter skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT) in Sklepom o spremembi vrednosti točke (Uradni list RS, št. 22/2019), ob upoštevanju okoliščin primera, kot potrebne priznala:

- takso v višini 4.000 eurov,
- stroške za sestavo zahtevka za revizijo (tarifna številka 44/1 OT) v priglašeni višini 5.700 točk, kar znaša 3.420 eurov, ki povečani za 22 % DDV znašajo 4.172,40 eurov,

in

- izdatke (tretji odstavek 11. člena OT) od 5.700 točk v višini 40,20 eurov (20 + 47 točk), povečani za 22 % DDV, kar zneso 49,04 eurov,

kar skupaj zneso 8.221,44 eurov, tretjina tega zneska pa 2.740,48 eurov, slednji znesek pa je naročnik dolžan vlagatelju povrniti v 15 dneh po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

Vlagatelj je povrnitev stroškov priglasil tudi v vlogi z dne 28. 11. 2025, vendar mu jih Državna revizijska komisija ni priznala, ker vsebina iz nje ni bila v ničemer bistvena za rešitev zadeve.

Vlagatelj je povrnitev stroškov priglasil tudi v vlogi z dne 9. 12. 2025, vendar mu jih Državna revizijska komisija ni priznala, saj neodvisno od tega, ali bi imel vlagatelj možnost vlaganja te

vloge in bi jo bilo treba šteti za dovoljeno in pravočasno, vsebina iz nje ni bila v ničemer bistvena za rešitev zadeve.

Vlagatelj je povrnitev stroškov priglasi tudi v vlogi z dne 9. 2. 2026, pri čemer jih je opredelil kot stroške za opredelitev do pripravljalne vloge. Če bi bilo treba razumeti, da se je vlagatelj le zmotil pri konkretizaciji, saj se je primarno opredelil do pojasnil Arhiva Republike Slovenije, ali pa bi bilo treba razumeti, da jih je priglasi, ker se je hkrati opredelil do naročnikove vloge z dne 9. 2. 2026, v nobenem od teh primerov mu jih Državna revizijska komisija ni priznala, saj se je ta vloga nanašala na očitke v delu zahtevka za revizijo, ki jih je Državna revizijska komisija zavrnila.

Upoštevajoč navedeno je Državna revizijska komisija zavrnila vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov nad priznanim zneskom 2.740,48 eurov.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev o zahtevku za revizijo ni dovoljen upravni spor po 39.a členu ZPVPJN.

Predsednik senata:
Andraž Žvan, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (na portalu eRevizija):

- naročnik,
- vlagatelj po pooblaščenju,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.